

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: *FRPS/643/2011/Pan.*

A Független Rendészeti Panasztestület

380/2012. (XI. 7.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2011. november 3-án előterjesztett **panaszát** a 2012. november 7-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a M.-i Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos a vele szemben 2011. október 28-án foganatosított rendőri intézkedés miatt 2011. november 3-án, elektronikus úton terjesztette elő panaszát, amelyet 2011. november 16-án aláírásával ellátva és a panaszbeadványában hivatkozott dokumentumokat mellékelve postai úton is eljuttatott a Testület részére. A panaszos a beadványában foglaltakhoz fűzött kiegészítéseit 2011. november 21-én 13 órakor a Testület Panaszirodáján jegyzőkönyvbe mondta.

I.

1) A panaszos a 2011. november 3-án, elektronikus úton a Testület elé terjesztett beadványában a következőkről számolt be.

2011. október 28-án nyilvános képviselő-testületi ülést tartottak a M.-i Városházán, amelyen a panaszos részt kívánt venni, mint polgár, mint a című újság újságírója, mint egy ... internetes oldal szerkesztője, továbbá, mint P. K. önkormányzati képviselő tanácsadója és a testületi ülésre előzőleg benyújtott két előterjesztésének az egyik előadója.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszos beadványában foglaltak szerint azonban a képviselő-testületi ülésen való részvételében megakadályozták, ugyanis négy ember útját állta és korlátozta a városháza épületében való szabad mozgásában. A panaszos útját álló személyek közölték a panaszossal, hogy közvetlenül a bejárat mellett, a folyosón, „a huzatban” nézheti meg a testületi ülést, egy oda kitett „ócska kis képernyős tévén”. A panaszos útját álló személyek azt is mondták, hogy a panaszos nem mehet fel az emeletre a panaszos azon közlése ellenére, amely szerint a jegyzővel, az aljegyzővel és a sajtóreferenssel kíván odafent ügyet intézni (a panaszos beadványában megjegyzi, hogy ez pénteki, tehát ügyfélfogadási napon történt) és az emeleten lévő kiállítást is meg kívánja tekinteni, arról M. polgárait tájékoztatni.

A panaszos az útját álló személyekkel azt is közölte, hogy a nyilvános testületi ülésre kötelező az állampolgárokat beengedni, ezért álljanak félre az útból, különben törvénysértést követnek el. Felhívta a figyelmüket arra is, hogy ő P. K. önkormányzati képviselő előterjesztéseinek egyik előadója, felmutatva az ezt igazoló dokumentumot (melyet a panaszos a beadványához csatolt). Megismertette velük azt a dokumentumot is, melyből kiderül, hogy az önkormányzat jegyzője nem tud arról, hogy az elmúlt testületi ülések alkalmával polgárokat az épületben bárki is szabad mozgásukban korlátozott volna (a panaszos e dokumentumot is csatolta a beadványához). A panaszos az útját álló embereknek felmutatta a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság által kiállított, az általa szerkesztett,internetes újság nyilvántartásáról szóló dokumentumot (melyet a beadványához szintén csatolt). A panaszos állítása szerint az előző hivatkozások és a felszólítás ellenére őt továbbra is feltartóztatták és az őt feltartóztatók közölték, hogy ők utasítást hajtanak végre és a panaszos nem mehet tovább, illetve ismét a bejárat mellett elhelyezett televízióra mutattak, felhívva a panaszos figyelmét arra, hogy ott nézheti a testületi ülést.

A panaszos ekkor telefonon bejelentést tett a városi rendőrségen, hogy őt állampolgári jogában emberek törvénytelenül korlátozzák a városházán, menjenek ki és intézkedjenek.

A panaszos beadványában megemlítette, hogy mielőtt P. K.-val a városházára ment volna, a M.-i Rendőrkapitányságon a rendőrkapitánynak és az egyik osztály vezetőjének egy-egy beadványt „iktatott”, melyben arról tájékoztatta őket, hogy a testületi ülések nyilvánosak, és aki annak látogathatóságát megzavarja, jogsértést követ el, amennyiben pedig a városházán ilyen történne, intézkedésüket kérte (a panaszos az ezzel kapcsolatos dokumentumot is csatolta).

A rendőrség a panaszos bejelentésére megjelent a helyszínen (a panaszos beadványában foglaltak szerint a M.-i Rendőrkapitányság egyik Osztályának vezetője érkezett a helyszínre), ahol a panaszos előadta a sérelmét és kérte, hogy a rendőrség biztosítsa intézkedésével azt, hogy „a törvénysértés megszűnjön” és szabad mozgásában, ügyeinek intézésében és a nyilvános testületi ülésen való részvételében senki ne akadályozza. A panaszos állítása szerint ugyanazt mondta el és ugyanazokat a dokumentumokat mutatta be a rendőrségnek, amit és amelyeket az útját álló biztonsági őröknek is elmondott, illetve bemutatott.

A panaszos beadványában írtak alapján az intézkedő rendőr azt mondta, hogy ő nem lát olyan okot, mely intézkedésre kötelezné őket, ezért „hosszas”, de a panaszos számára „komolytalan fellépésük” után távoztak. A panaszos a rendőrök jelenlétében vélelmezte a hivatali visszaélés, a személyi szabadságban való korlátozás és a kényszerítés bűncselekményének a gyanúját. A panaszos helyszíni jegyzőkönyv felvételét is kérte, amelyet elutasítottak, ezt a panaszos beadványában szintén sérelmezte.

A panaszos véleménye szerint a rendőri intézkedésre okot adó körülmény fennállt, így a kikergetett rendőröknek intézkedniük kellett volna, hogy a panaszost jogaiban, szabad mozgásában, akaratában az útját állók ne korlátozzák.

A panaszos a beadványában előzőekben foglaltak okán azt sérelmezi, hogy a rendőrségre tett bejelentése és a helyszínen általa elmondottak kapcsán a kikergető rendőrök nem intézkedtek, nem állapítottak meg jogsértést és nem biztosították jogainak gyakorlását a városházán.

A panaszos a fentiek alapján kéri az ügy kivizsgálását.

A panaszos az általa küldött elektronikus levélhez csatoltan, hivatkozott a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény magyarázatára, amelyben a panaszos állítása szerint a következők szerepelnek. A nyilvánosság a részvétel lehetőségét jelenti, ezért nem helyettesítheti a nyilvánosságot a testületi ülés média általi közvetítése, ha éppen emiatt nem lehet az ülésterembe bebocsátást nyerni és a testület ülésén személyesen részt venni. Továbbá, a törvény által biztosított és garantált nyilvánosság olyan, a jogalkotó által ki nem mondott köteleiséget is magában foglal, mint például, hogy az adott önkormányzati testületnek gondoskodnia kell a látogatók kulturált fogadásáról, leültetéséről, valamint arról, hogy a tanácskozáson elhangzottak kellő módon hallhatók és érthetők legyenek. Illetve a képviselő-testület ülésének nyilvánossága a legszélesebb értelemben vett nyilvánosságot jelenti, azaz a testület ülésén bárki – nevezetesen bármely település (választójoggal sem rendelkező) lakója, polgára – részt vehet. A képviselő-testületi ülések nyilvánossága az önkormányzati demokrácia egyik legfontosabb feltétele.

A panaszos az általa küldött elektronikus levélhez csatoltan, hivatkozott az 57/2000. (XII. 19.) AB határozatra is, melyből a következőket tartotta fontosnak idézni. „... Az Ötv. 12. § (3) bekezdése értelmében a képviselő-testület ülése nyilvános. Ez alól csak a 12. § (4) bekezdésében foglalt esetekben lehet eltérni. A képviselő-testületi ülésen elhangzott előterjesztések, nyilatkozatok, az ott történt események (különös tekintettel az egyes képviselők szavazataira) közérdekű adatnak minősülnek, így főszabályként bárki által szabadon, korlátozás nélkül megismerhetők és terjeszthetők. A képviselő-testületi ülések nyilvánossága éppen ezt a célt szolgálja. Nem igényel különösebb bizonyítást az, hogy ha a képviselő-testületi nyilvános ülésen hallgatóként történő részvétel alkalmával az ott elhangzottakat és a képviselők által leadott szavazatokat bárki megismerheti, azokról feljegyzéseket, sőt felvételeket készíthet és azokat később szabadon terjesztheti, akkor ugyanígy bárkinek joga van arra, hogy az elhangzottakat rögzítő magnó (esetleg video-) felvételek tartalmát megismerhesse, illetve, hogy a szavazások eredményét dokumentáló számítógépes listáról – arányos díj ellenében – másolatot kapjon. A képviselő-testületi ülésekről hangfelvétel készítése, illetve a számítógépes szavazógép használata nem kötelező az önkormányzatok számára. Ha azonban ilyen készül, akkor az általuk rögzítettek közérdekű adatnak minősülnek.”

2) A panaszos beadványához 2011. november 21-én 13 órakor a Testület Panaszirodáján jegyzőkönyvbe mondott kiegészítésében a következőket említette.

A panaszos 2011. október 28-án a M.-i Rendőrkapitányság telefonszámát hívta, a-es telefonszámot tárcsázta, kb. 7 óra 45 és 8 óra 15 perc között.

A M.-i Rendőrkapitányság kapitányságvezetőjének és az egyik osztály vezetőjének 2011. október 28-án kb. 7 óra 30 és 8 óra között adta át az arról szóló beadványt, hogy a képviselő-testületi ülések nyilvánosak, illetve amennyiben e jogában korlátozzák, akkor intézkedést kér.

2011. október 28-án a rendőrök kb. negyed órával a telefonos bejelentést követően érkeztek a helyszínre.

A helyszínre az egyik osztályvezető és egy fő, L. r. százados érkezett meg.

A panaszos a rendőrök szolgálati fellépését nem panaszolta.

A panaszos által a jegyzőkönyvbe mondottak alapján a panaszos nem emlékezett arra, hogy feljelentést kívánt-e tenni a helyszínen megjelent rendőröknél. Megemlítette, hogy helyszíni jegyzőkönyvet kért a rendőröktől.

A panaszos igen-el válaszolt arra a kérdésre, hogy történt-e a rendőrök részéről kioktatás a jogorvoslathoz való jogra vonatkozóan és a tájékoztatást a jegyzőkönyv tanúsága szerint megfelelőnek tartotta.

3) A panaszos csatolt egy, a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság által kibocsátott, 2011. július 29-én kelt dokumentumot, amely szerint az NMHH a elnevezésű internetes újságot 2011. július 29. napjával nyilvántartásba vette.

4) A panaszos beadványához csatolt egy, P. K. független önkormányzati képviselő által M. város polgármesterének írt, 2011. október 22-én kelt levelet, amelyben az önkormányzati képviselő által leírtan szerepel, hogy egyik előterjesztésének előadója a panaszos, ezért felhívja a polgármestert arra, hogy intézkedjen annak érdekében, hogy a panaszos a testületi ülésre bejuthasson és legyen számára az ülésteremben ülőhely.

5) A panaszos beadványához csatolt egy, P. K. független önkormányzati képviselő által M. város jegyzőjének írt levelet, amelyben az önkormányzati képviselő – többek között - a következő kérdéseket tette fel a jegyzőnek. „Van-e tudomása arról, hogy 2011.09.29.-én a panaszost és több más polgárt is korlátoztak a szabad mozgásukban (ismét) a városházán (szinte csak a bejáratig engedték be a polgárokat)? „2011. június 28.-ai testületi ülés előtt a városházán kettő biztonsági őr a panaszos, ahelyi újság szerkesztő útját állták, és nem engedték fel az emeletre több mint fél órán keresztül. Tud-e ön az esetről?” A panaszos a beadványához szintén csatolta M. város jegyzőjének P. K. levelére írt válaszát, amely szerint a jegyző mindkét, előzőekben idézett kérdésre nemleges („nincs tudomásom”) választ adott.

6) A panaszos beadványában megemlítette, hogy mielőtt 2011. október 28-án a városházára ment volna, a M.-i Rendőrkapitányságon a rendőrkapitánynak és a Osztály vezetőjének egy-egy beadványt „iktatott”. A panaszos beadványához csatolta a Osztály vezetőjének címzett beadvány másolatát, amelyben a következők szerepeltek.

A panaszos az előzőekben hivatkozott beadványban a Osztály vezetőjét arról tájékoztatja, hogy a képviselő-testületi és a bizottsági ülések nyilvánosak, ezt az Alkotmánybíróság 57/2000 (XII. 19.) határozata és az ombudsman 889/K/2006-3. állásfoglalása egyértelműen kimondja.

Ezért az alábbiakban idézettek okán azt kéri a helyi rendőrségtől, hogy akadályozzák meg azt, hogy M. városban bárki alkotmányos jogokat korlátozzon a városházán.

A panaszos a Osztály vezetőjének címzett beadványában a hivatkozott ombudsmani állásfoglalásnak az 57/2000. (XII. 19.) AB határozatot interpretáló, az I. rész 1) pontjában már citált szövegét idézte. Az idézett szöveg alapján a panaszos szerint, aki M. városban kizárja az ülésről a hallgatóságot és megszabja azt, hogy ki lehet jelen a teremben, a hivatkozott AB határozat értelmében jogsértést követ el. Ezt a panaszos véleménye szerint 889/K/2006-3. állásfoglalásában az ombudsman is megállapítja és levezeti az Alkotmánybíróság határozatából: „A kérdésre az 57/2000. (XII. 19.) AB határozat is megadta a választ, vagyis bárki részt vehet a nyilvános képviselő-testületi ülésen. Az Alkotmánybíróság a 19/1995. (III. 28.) AB határozatában egy olyan helyi önkormányzati rendeleti szabályt semmisített meg, amely kizárólag a helyi (értsd: az adott településen lakó) választópolgárok számára tette lehetővé a testület dokumentumainak megismerését. Ez a szabály sértette az Alkotmány 61. § (1) bekezdését és ellentétes az Avtv. 19. §-ában, valamint az Ötv. 17. § (3) bekezdésében foglalt szabályozással. Ugyanez az alkotmányos sérelem következne be, ha a képviselő-testületi ülésről magáról zárnák ki a nem az adott településen lakó személyeket.”

A panaszos a Osztály vezetőjének címzett beadványát azzal zárta, hogy 2011. október 28-án 8 óra 30 perckor a városházán képviselő-testületi ülés lesz, ezért kéri a rendőrséget, hogy amennyiben bárki ismételten jogsértő módon megakadályozná a nyilvános képviselő-testületi ülésre a bejutást, azzal szemben a rendőrség járjon el.

7) A panaszos beadványához csatolt cd-n található, általa készített 38 perces videofelvételen a következők láthatók.

A panaszos belép a városháza épületébe, ahol emberek az útját állják (a felvétel alapján nem derül ki egyértelműen, hogy pontosan hányan vannak). A panaszossal van P. K., aki közli az ajtóban állókkal, hogy be szeretne menni a panaszossal együtt. Az ajtóban állók azt válaszolják, hogy a panaszos nem meghívott vendég és nem akkreditált sajtós. Majd valószínűsíthetően (csak a hangja hallatszik) P. K. megkérdezi az ajtóban állóktól, hogy kinek a megbízásából állnak ott és hol van az a szerződés, amely alapján ott állnak. Az egyik férfi azt válaszolja, hogy ők hivatali dolgozók és az egyik kollégája közterület-felügyelő. Az egyik férfi (feltehetően nem biztonsági őr vagy közterület-felügyelő) valamilyen iratot ad át P. K.-nak és a panaszosnak. P. K. afelől érdeklődik, hogy ezek szerint nem szabad bemenni a városháza épületébe, az ajtóban állók azt mondják neki, hogy ő menjen be minden további nélkül.

2 perc 5 másodpercnél hallható, hogy a panaszos azt mondja „kezit csókolom, vagyok, bejelentést szeretnék tenni”. „Itt vagyok a városházán, testületi ülésre szeretnék bemenni és fent meg szeretnék nézni az emeleten egy kiállítást. Itt áll négy úriember és nem enged be a városházára, azt mindenféle indok nélkül. Állampolgári jogaimban korlátoznak, így felmerül a személyi szabadság korlátozása és hivatali visszaélés. Kérem, jöjjön ki a rendőrség és intézkedjen. Köszönöm, várom.”

2 perc 30 másodpercnél P. K. megkérdezi az ajtóban állóktól, hogy milyen alapon nem engedik be a panaszost. Az ajtóban állóktól ismét az a válasz érkezik, hogy azért mert a panaszos nem meghívott vendég és nem akkreditált sajtós. P. K. arra hivatkozik, hogy az önkormányzati törvény értelmében a testületi ülések nyilvánosak és ezt az Alkotmánybíróság is megállapította. Az ajtóban állók erre azt mondják P. K.-nak, hogy menjen fel, menjen be a testületi ülésre és tegye szavá. Majd a panaszos azt mondja, hogy ő M. város jegyzőjéhez kíván bemenni. A

panaszos emelt hangon megkérdezi, hogy mi az, hogy ő nem mehet be. Ezt követően azon vitatkozik az ajtóban állókkal, hogy péntek van, azaz ügyfélfogadási nap, akkor ő miért nem mehet fel a jegyzőhöz. Majd a panaszos azt mondja, hogy akkor a polgármesterhez kíván felmenni. Továbbra sem engedik be, ezért a panaszos ingerülten megkérdezi, hogy az ajtóban állók milyen jogszabályra hivatkoznak, majd azzal vádolja őket, hogy hazudnak.

3 perc 30 másodpercnél a panaszos azt mondja, hogy M.város jegyzője nem tud arról, hogy azok, akik nem engedik fel őt, ott állnak az ajtóban és személyi szabadságában korlátozzák. A panaszos bemutatja az ezzel kapcsolatos, beadványához is csatolt dokumentumot. A panaszos és P. K. arra hivatkozik, hogy meg szeretnék mondani a jegyzőnek, hogy az ajtóban állók nem engednek be embereket a városházára. A panaszos közli, hogy ha a jegyzőnek erről nincs tudomása, akkor milyen alapon állnak az őt be nem engedők az ajtóban. Az ajtóban állók azt válaszolják, hogy ők közterület-felügyelők, illetve önkormányzati dolgozók.

5 perc 50 másodpercnél a panaszos emelt hangon kérdezi, hogy hol élnek az ajtóban állók, mi az, hogy nem lehet egy jegyzőhöz vagy egy sajtóreferenshez bemenni. A panaszos azt a választ kapja, hogy hétfőn be lehet menni. A panaszos ekkor arra hivatkozik, hogy péntek van és ügyfélfogadási nap. Erre azt válaszolják neki, hogy nincsenek fent ügyfeles kollégák. A panaszos közli az egyik ajtóban állóval, hogy őt állampolgári jogaiban korlátozza és mivel hivatalos személy, ezért hivatali visszaélést követ el, mivel a jegyző nem tud róla, hogy az ajtóban állnak.

6 perc 25 másodpercnél a panaszos arra hivatkozik, hogy ő sajtós és szeretné akkreditáltatni a sajtóját és M. város jegyzőjével szeretne beszélni. Majd a panaszos elmondja, hogy ő a és a című újság szerkesztője és kiadója. Az ajtóban állók azt mondják a panaszosnak, hogy mutasson erről papírt, mert tudomásuk szerint az újságot megszüntették, törölték. A panaszos válaszul arra hivatkozik, hogy az még nem jogerős. Bár a kamera nem mutatja, de a felvételen hallhatók alapján egyértelmű, hogy a panaszos átadja az újságjával kapcsolatos dokumentumokat az ajtóban állóknak. Az ajtóban állók azt mondják a panaszosnak, hogy a Médiatanács által kiadott dokumentum nem sajtós igazolvány és azt nem fogadják el.

8 perc 10 másodpercnél az ajtóban állók azt mondják P. K.-nak, hogy fáradjon fel a testületi ülésre. A panaszos arra hivatkozik, hogy az önkormányzati rendelet értelmében külön helyiséget kell arra biztosítani, hogy zárt láncú tévéadáson keresztül a testületi ülések követhetők legyenek.

9 perc 5 másodpercnél a panaszos azt mondja az ajtóban állóknak, hogy „leköpném magam, ha ilyet kellene csinálnom, komolyan mondom, undorító... undorító, hogy ilyen tisztségeket emberek elvállalnak. És van, aki ezt még szenvedéllyel csinálja”. Majd az egyik ajtóban állónak a következőket mondja: „De maga ezt élvezzi, igaz, hogy rendőr volt, talán még pártkönyve is volt.” „Ez hatalommal való visszaélés, hivatali visszaélés.” A panaszos azt mondja, hogy fel fog lépni azokkal az emberekkel szemben, akik ezt élvezettel csinálják.

12 perc 40 másodpercnél a panaszos arra hivatkozik, hogy P. K. előterjesztése be van adva, amelynek ő meghívott vendége és erről a polgármester is tud. A panaszos bemutatja az ezzel kapcsolatos, a panaszbeadványában is hivatkozott dokumentumot.

16 perc 55 másodpercnél érkezik ki a rendőrség (valószínűleg ketten vannak, de a felvétel alapján nem állapítható meg egyértelműen). Az egyik rendőr köszön, bemutatkozik, eszerint ő G.F. r. százados, osztályvezető, majd közli a jelvéyszámát. Ezután megkérdezi a panaszostól, hogy „miben segíthetek, úr?” A panaszos elmondja, hogy aznap testületi ülés van a városházán

és ő P. K. képviselő egyik előterjesztésének az egyik előadója, továbbá azt, hogy a testületi ülések nyilvánosak, és a hallgatóság megjelenését biztosítani kell. Az egyik férfi – valószínűleg a másik rendőr, ez a felvétel alapján nem állapítható meg – megkérdezi a panaszost, hogy akkor ő most hallgatóság vagy pedig előadó. A panaszos a kérdésre azt a választ adja, hogy mindkettő. Továbbá arra hivatkozik, hogy a és a szerkesztője és kiadója és kép- és hangfelvételt is szeretne készíteni a testületi ülésről. Amúgy pedig a városházára is szeretne bejutni, mert az emeleten kiállítás van és szeretné arról tájékoztatni M. város polgárait. A panaszos arra hivatkozik, hogy őt diszkrimináció érte, mert másokat beengednek, őt viszont ismételtelen nem engedik be a városházára. A panaszos elmondja, hogy azt szeretné, hogy a rendőrség intézkedjen. Továbbá arról szeretné tájékoztatni a rendőrséget, hogy M. város jegyzőjének nincs tudomása arról, hogy embereket nem engednek be a városházára, bemutatja a rendőröknek az ezzel kapcsolatos dokumentumokat is.

19 perc 35 másodpercnél - feltehetően – a r. százados azt mondja, hogy akkor menjenek sorban. Majd ezt követően azt, hogy M. város a képviselő-testületi ülések nyilvánosságát zárt láncú videó-rendszer által biztosítja. Továbbá, hogy azt az önkormányzat szabályozza, hogy ki megy be, és ki nem megy be a testületi ülésre. A panaszos ismét arra hivatkozik, hogy M. város jegyzőjének nincs tudomása erről, majd megkérdezi, hogy akkor milyen alapon korlátozzák őt a jelen lévő urak a személyes szabadságában. (A felvétel alapján nem teljesen egyértelmű, de valószínűsíthetően) a r. százados a panaszos kérdésére azt válaszolja, hogy a közterület-felügyelő az önkormányzati épületekben korlátozhatja a ki- és belépést, igazoltathat, felszólíthat a terem vagy akár az épület elhagyására, stb. Majd az egyik, a panaszos útját elálló férfival kapcsolatban azt mondja, hogy „az úr közterület-felügyelő, ha jól látom”. A panaszos erre azt mondja, hogy törvénysértést a közterület-felügyelő sem követhet el, mert akkor hivatalos személyként akár jogtalan fogva tartást vagy kényszerítést is elkövethet. (Feltehetően) a r. százados erre azt mondja a panaszosnak, hogy őt nem fogta el senki. Erre a panaszos azt válaszolja, hogy nem engedik be az ülésre és ezzel kapcsolatban fel szeretné hívni a közterület-felügyelőket és a rendőrség figyelmét is arra, hogy a testületi ülések videón keresztül történő nyomon követését külön helyiségben kell biztosítani, de az érintett városházán ez nem számít külön helyiségnek. A panaszos elmondása szerint „a folyosón a porban, a koszban egy ócska minőségű kis színes tévét ide kitesznek”. A r. százados erre azt válaszolja, hogy az önkormányzati rendelet nem szabályozza azt, hogy mekkorának kell lennie a tévének, vagy hogy kivetítőnek kell-e lennie. A r. százados elmondja, hogy az a hely, ahol a televízió van, elkülönített helyiségnek számít.

21 perc 30 másodpercnél a panaszos ismét arra hivatkozik, hogy azért szeretne a városháza épületébe bemenni, hogy az emeleten lévő kiállítást megtekintse, és mint a és helyi újság szerkesztője és kiadója, arról a helyi polgárokat tájékoztassa. A r. százados erre azt mondja a panaszosnak, hogy ő úgy tudja, hogy a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal az újságot törölte. A panaszos erre válaszul azt mondja, hogy a döntés nem jogerős. A r. százados megkérdezi, hogy akkor ennek van-e halasztó hatálya. A panaszos azt válaszolja erre, hogy persze. Ezt követően a panaszos és a r. százados arról vitatkoznak, hogy a panaszos újságát valóban törölték-e vagy sem, működhet-e a lap vagy sem.

23 percnél a jelenlévők ismét arról beszélgetnek, hogy beengedik-e a városházára a panaszost. Az ajtóban álló egyik férfi azt mondja, hogy a képviselő-testületi ülésre nem csak a panaszost, de más polgárt sem engednek be, ezért van a televízió, amin nyomon lehet követni az üléseket. A panaszost arról tájékoztatják, hogy a meghívottak mehetnek fel vagy azok, akik szerepelnek az aznapi, városházán tartandó ünnepségen és az akkreditált sajtósok. A panaszos ezután arra hivatkozik, hogy ő P. K. előterjesztésének az egyik előadója. Majd azt mondja, hogy mielőtt a városházára jött volna, bent volt a rendőrségen, ahol átadta a (panaszbeadványához is csatolt) iratot és azt bemutatja a helyszínen lévő rendőröknek.

23 perc 50 másodperckor megérkezik a polgármester, a panaszos köszönti, majd közli vele, hogy nem engedik be a városházára és azt mondja a polgármesternek, hogy „maga egy diktátor, ha nem lenne mentelmi joga, már régen a börtönben lenne.” A panaszos azt mondja, hogy véleménye szerint felmerül a hivatali visszaélés gyanúja, mert neki és P. K.-nak jogtalan hátrányt okoznak, az utóbbinak azért, mert a képviselői munkáját nem segítik. A panaszos ezt követően ismét arra hivatkozik, hogy ő P. K. előterjesztésének az egyik előadója.

24 perc 50 másodperckor a panaszos azt mondja, hogy azért kérte a rendőrség intézkedését, mert véleménye szerint a közterület-felügyelők részéről hivatali visszaélés merül fel. A r. százados arra hivatkozik, hogy a közterület-felügyelő az önkormányzat alkalmazásában van, és ha onnan utasítást kap, azt be kell tartania. A panaszos erre azt válaszolja, hogy a jegyzőnek nincs tudomása arról, hogy a városházán a személyes szabadságukban korlátoznak és diszkriminálnak embereket. A r. százados azt válaszolja a panaszosnak, hogy a személyes szabadságban való korlátozás nem azt jelenti, hogy valakit nem engednek be, hanem azt, hogy nem engednek ki valahonnan.

26 perc 40 másodpercnél a r. százados azt mondja a kollégájának, hogy írja fel a közterület-felügyelők adatait, a panaszost pedig már ismerik. A panaszos ezt követően azt mondja, hogy szeretné, ha jegyzőkönyvet vennének fel a helyszínen. A r. százados megkérdezi, hogy milyen jegyzőkönyvet. A panaszos a kérdésre válaszolva elmondja, hogy azt szeretné, ha „helyszíni jegyzőkönyvet” vennének fel arról, hogy milyen esemény történt. A r. százados a nevéen szólítja a panaszost, majd azt mondja, hogy amennyiben a rendőri kiérkezéssel kapcsolatban bármilyen észrevétele van, akkor a kapitányságvezetőnél tud panaszt tenni ez ügyben, ezen kívül a Testületnél is 8 napon belül panasszal élhet. Az ügyészségnél is feljelentéssel tud élni, ha hivatali bűncselekményt követett el a rendőrség, a közterület-felügyelő vagy bárki. A panaszos elmondja, hogy panaszjogával élni fog.

28 percnél a panaszos azt mondja, hogy őt politikai és más véleményével kapcsolatban diszkriminálják. Erre a r. százados azt mondja, hogy ebben az esetben a panaszos az ombudsmannál is élhet jelzéssel.

28 perc 10 másodperckor a panaszos ismét elmondja, hogy szeretné, ha a történekről jegyzőkönyvet vennének fel. A r. százados erre megkérdezi, hogy hogyan vegyen fel jegyzőkönyvet. A panaszos azt mondja, hogy a r. századosnak kötelessége jegyzőkönyvet felvenni. A r. százados közli a panaszossal, hogy a rendőrkapitányságon jelentést fognak írni a történekről és amennyiben a Testületnek, az ombudsmannak, az ügyésznek vagy bárkinek szüksége van ezekre az iratokra, azokat a rendőrségtől be tudják kérni. A r. százados elmondja, hogy helyszíni jegyzőkönyvet nem áll módjukban felvenni. A panaszos az Rtv.-re hivatkozik, amely alapján jogában áll helyszíni jegyzőkönyv felvételét kérni. A r. százados azt mondja a panaszosnak, hogy a panaszában majd említse meg, hogy a rendőrség nem vett fel helyszíni jegyzőkönyvet.

29 perc 35 másodperckor a r. százados megkérdezi a panaszostól, hogy esetleg még valamiben tud-e segíteni. A panaszos azt válaszolja, hogy szerette volna, de úgy látszik, hogy a rendőrség ismét nem intézkedik. A r. százados azt mondja, hogy nincs mire intézkedniük.

29 perc 42 másodpercnél a r. százados elmondja a panaszosnak, hogy az, hogy őt valahová nem engedik be, az nem hivatali visszaélés. A panaszos arra hivatkozik, hogy emberek bemehetnek a városházára csak ő nem, pedig meghívott előadó is. A r. százados erre azt válaszolja, hogy a panaszos éljen panasszal a kormányhivatalnál, ő ebben nem tud dönteni, hogy az önkormányzat

kit enged be és kit nem enged be. A r. százados közli a panaszossal, hogy ő akkor engedheti be a panaszost, ha a közterület-felügyelő azt mondja, hogy a panaszos bemehet. A r. százados arra hivatkozik, hogy a közterület-felügyelet is egy hatóság, és ha őt úgy tájékoztatja, hogy a panaszos nem mehet be, akkor nem mehet be.

30 perc 50 másodpercnél a panaszos arra hivatkozik, hogy a közterület-felügyelők valótlan tájékoztatást adtak a rendőrségnek azzal kapcsolatban, hogy ő a városházára nem mehet be és ez a hatóság félrevezetése. A panaszos annak bizonyítására, hogy ő bemehet a városházára valamilyen dokumentumot mutat a r. századosnak (a felvétel alapján azonban nem állapítható meg, hogy ez milyen dokumentum). A r. százados azt mondja a panaszosnak, hogy ez nem bizonyíték, mert a dokumentum alá sincsen írva, azt a panaszos csak kinyomtatta valahonnan.

31 perc 50 másodperctől a felvételen gyerekek éneklése hallatszik, ezért az azon szereplők beszélgetése rosszabbul hallható.

31 percnél a r. százados megkérdezi a panaszostól, hogy a panaszjogáról megfelelően tájékoztatva lett-e. A panaszos azt válaszolja, hogy igen és a panaszjogával élni is fog. A r. százados megkérdezi a panaszostól, hogy mindent elmondott-e és hogy van-e még kérdése. A panaszos azt válaszolja, hogy nincs és a panaszjogával élni fog.

32 perc 40 másodpercnél a panaszos arra hivatkozik, hogy ügyintézési idő van. A r. százados erre azt mondja, hogy a panaszos korábban nem említett ügyintézés, hanem meghívott előadóként, hallgatóságként, valamint egy nem létező sajtótermék sajtósaként kívánt belépni a városházára. A panaszos arra hivatkozik, hogy korábban említette, hogy a jegyzővel, az aljegyzővel és a sajtóreferenssel kívánt beszélni. A r. százados azt mondja a panaszosnak, hogy a város jegyzője nem tartózkodik a városban, a többi, a panaszos által megjelölt személy pedig a testületi ülésen vesz részt. A panaszos azt mondja, hogy amikor reggel először beszélni akart velük, akkor még nem vettek részt.

34 percnél a panaszos arra hivatkozik, hogy reggel a rendőrségen beadott egy papírt. A r. százados azt mondja, hogy összevágott jogszabályok gyűjteménye alapján nem járhat el, csak felsőbb utasításra járhat el.

36 percnél a r. százados ismét elmondja, hogy a helyszínen történekről jelentés fog készülni és ha a panaszos szeretné, akkor éljen a panaszjogával.

36 perc 55 másodpercnél a rendőrök elköszönnek, majd távoznak a helyszínről.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatók.

1) G.F., 2011. október 28-án a M.-i városházára a panaszos bejelentése alapján kikerkező r. százados, a M.-i Rendőrkapitányság Osztályának osztályvezetője 2011. október 28-án kelt jelentésében előadta, hogy 2011. október 28-án 8 óra 17 perckor megjelent a Polgármesteri Hivatalban, mert a panaszos 8 óra 8 perckor bejelentést tett, hogy 4 személy nem engedi fel a hivatal emeletére. A panaszos bejelentésében elmondta, hogy felmerül a személyes szabadság

korlátozása és a hivatali visszaélés bűncselekmények gyanúja. Ezért kérte a rendőrség intézkedését.

Kiérkezésekor a helyszínen a panaszos fogadta. A helyszínen jelen lévő és általa személyesen ismert panaszosnak, a napszaknak megfelelő köszönés után bemutatkozott, ennek során közölte a nevét, rendfokozatát, beosztását, majd jelvényének a számát. A r. százados jelentésében megemlítette, hogy az intézkedés során egyenruhában volt, azon a névkitűző és a szolgálati jelvény jól látható módon volt elhelyezve.

A panaszos mindezeket követően előadta, hogy 2011. október 28-án azért jelent meg a Polgármesteri Hivatalban, mert testületi ülés volt és ő a P. K. képviselő által beterjesztett napirendi pontnak az előadója, valamint a nevű internetes Újság szerkesztőjeként interjút kíván készíteni, és az emeleten lévő kiállítást szeretné megtekinteni. Az emeletre történő feljutását 4 fő megakadályozta (2 fő biztonsági őr, 2 fő közterület-felügyelő), így nem tudja gyakorolni alkotmányos jogait (a testületi ülés nyilvánosságával kapcsolatban), valamint felmerült a személyes szabadság megsértése, és a hivatali visszaélés bűncselekmény elkövetésének gyanúja is.

A r. százados jelentésében kitért arra, hogy a helyszínen tájékozódott, a bejelentőn kívül meghallgatta a biztonsági őroket, akik a hivatal alkalmazásában állnak, valamint a közterület-felügyelők közül a rangidőst.

A r. százados jelentése szerint a helyszínen megállapítást nyert, hogy a testületi ülés nyilvánosságát, annak megtekinthetőségét zárt láncú videó rendszeren keresztül, külön helyiségben biztosítja az önkormányzat. Továbbá a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal a számú határozatában a című kiadványt a nyomtatott sajtótermékek nyilvántartásából törölte, valamint az, hogy a panaszos nem rendelkezik meghívóval a testületi ülésre.

A jelentés alapján a r. százados közölte a panaszossal, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján az általa meghivatkozott bűncselekmények gyanúja álláspontja szerint nem állapítható meg, tájékoztatta, hogy a testületi ülésre történő bebocsátásával kapcsolatosan az Önkormányzat felügyeleti szervénél, a Megyei Kormányhivatalnál tehet panaszt. Ezen túl tájékoztatta arról is, hogy az általa kezdeményezett intézkedés hiánya miatt a M.-i Rendőrkapitányság vezetőjénél, vagy a Testületnél az általa is jól ismert címen 8 napon belül ugyancsak panaszt tehet, valamint az esetről rendőri jelentés készül.

Arra a kérdésre, hogy a tájékoztatást megértette-e, a panaszos igenlő választ adott.

A panaszos mindezeket követően 8 óra 32 perckor elhagyta az épületet.

2) G. F. r. százados a Testület megkeresésével összefüggésben történő adatszolgáltatást tartalmazó, 2011. november 29-én kelt jelentésének a II. rész 1) pontjában foglaltakhoz képest új információkat tartalmazó részeiben a következőkről számolt be.

A r. százados egy másik r. századossal, a Alosztály vezetőjével jelent meg a helyszínen és kezdte meg az intézkedést.

A r. százados jelentésében úgy fogalmaz, hogy figyelemmel arra, hogy a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. Tv. (továbbiakban Rtv.) 13. § (1) bekezdése rögzíti, hogy „a rendőr

jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak, az intézkedés megkezdése törvényes volt, melyre a jogalapot a panaszos bejelentése szolgáltatta, utalva arra, hogy a sérelmére felmerült a bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja.

Az intézkedést az Rtv. 20. § (2) bekezdése értelmében — különös tekintettel arra, hogy ez az intézkedés eredményességét nem veszélyeztette - a napszaknak megfelelő köszönéssel kezdte, majd bemutatkozott, közölte a beosztását és a jelvéyszámát. A r. százados megjegyzi továbbá, hogy tekintettel arra, hogy a helyszínen jelen lévő biztonsági őrök a bejelentés tartalmáról nem rendelkeztek információval, a fenti törvényhely alapján az ott tartózkodó biztonsági őrökkel, valamint közterület-felügyelővel is közölte az intézkedés okát és célját.

A r. százados jelentése szerint a panaszos a helyszíni meghallgatása során elmondta, hogy P. K. független önkormányzati képviselő társaságában kísérelt meg bejutni a M.-i Polgármesteri Hivatal, M. város, Sz. tér ... szám alatti épületébe, azonban az emeletre vezető lépcsősor előtt őt a két biztonsági őr és két másik személy (közterület-felügyelő) megállította, és nem akarják felengedni az emeleti szintre. A panaszos ezzel kapcsolatosan azt vélte, hogy a biztonsági őrök és a közterület-felügyelők a cselekményükkel megvalósították a személyes szabadság megsértését, és a hivatali visszaélés bűncselekmény törvényi tényállását. A r. százados jelentésében kiemelte, hogy a Testülethez eljuttatott panasszal ellentétesen, a panaszos a helyszínen történt szóbeli meghallgatása során nem tett olyan kijelentést, hogy kényszerítés bűncselekmény gyanúja felmerülne. A panaszos kizárólag arra hivatkozott, hogy őt személyes szabadságában korlátozták, valamint hivatali visszaélés gyanúja merül fel.

A r. százados jelentésében foglaltak szerint a 2011. október 28-án, a M.-i Városházán szolgálatot ellátó biztonsági őrök egyike és a közterület-felügyelők egyike a helyszíni meghallgatása során egyöntetűen az alábbiakat adták elő. A fenti napon és időben a 8 órakor kezdődő testületi ülés rendezvény biztosítási feladataira kérték fel őket. Az ülés megkezdését megelőzően mintegy fél órával 7 óra 30 perc körüli időben kezdték meg a munkájukat. Emlékezetük szerint 8 óra körüli időben érkezett az épületbe P. K. független önkormányzati képviselő, és a társaságában megjelent a panaszos is. Az előzőekben említett biztonsági őr a helyszíni meghallgatása során úgy nyilatkozott, hogy a panaszost tájékoztatták arról, hogy az emeleti szintre - figyelemmel a testületi ülés előkészítésére - abban az időpontban, amikor szeretett volna, nem mehet fel, majd csak miután az ülés megkezdődött. A biztonsági őr elmondta azt is, hogy az épületben aznap ügyfélfogadás egyáltalán nem volt, vagyis a testületi ülésen kívül a polgármesteri hivatal emeletén ügyfél egyáltalán nem tartózkodott. A vagyonőr és a közterület-felügyelő nyilatkozata szerint a panaszos a tájékoztatást megértette, ennek ellenére fel akart menni az ügyfelek számára nyitva nem álló emeleti szintre, kiabált szitkozódott és fenyegetőzött, hogy mindenkit feljelent. Miután a panaszos észlelte, hogy a magatartása nem eredményezi azt, hogy felengedjék az emeleti szintre, újságírói minőségére hivatkozott, és arra, hogy ilyen minőségében kíván a testületi ülésen jelen lenni, azonban újságírói igazolványt átadni nem tudott. A biztonsági őr nyilatkozata szerint közölte a panaszossal, hogy önkormányzati rendelet a sajtó jelenlétét akkreditációhoz köti, melyet a jegyző ad ki, figyelemmel azonban arra, hogy a jegyző az ülés megkezdése előtt mintegy 10-20 perccel annak előkészítését végzi, akkreditáció biztosítására jelenleg a helyszínen nincs lehetőség.

A r. százados jelentésében megemlíttette, hogy a város jegyzője a 2011. október 28-i intézkedés előtt tájékoztatta, hogy a panaszos nem újságíró, mivel a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal törölte a nyilvántartásból a „.....” című kiadványt.

A r. százados jelentésében beszámolt arról, hogy a rendőri intézkedésről videó-felvétel nem készült.

A rendőri jelentés szerint a helyszíni meghallgatások alapján megismert történeti tényállás fényében, nem nyert megerősítést a panaszos sérelmére elkövetett bűncselekmény gyanúja, ezért a r. százados az intézkedést befejezte, ezt közölte a jelen lévő felekkel, felhívta a figyelmüket arra, hogy az intézkedéssel kapcsolatban panasszal élhetnek, továbbá hogy az intézkedéséről jelentést készít, és elhagyta a helyszínt.

Jelentésében a r. százados kitért arra, hogy a panaszost külön tájékoztatta a panaszjogáról, mellyel kapcsolatban a r. százados közölte a panaszossal, hogy a rendőri intézkedés miatt 8 napon belül panaszt tehet a kapitányságvezetőnél, a Városi Ügyészségnél, vagy a Testületnél is. A r. százados arról is tájékoztatta a panaszost, hogy az általa vélt bűncselekmény miatt a rendőrkapitányság bűnügyi osztályán feljelentéssel élhet. A panaszos úgy nyilatkozott, hogy a tájékoztatást megértette és további tájékoztatást nem igényel.

A r. százados jelentésében úgy fogalmaz, hogy a panaszos a panaszában arra hivatkozik, hogy „helyszíni jegyzőkönyv felvételét” kérte, ezen állítása azonban a valóságnak nem felel meg.

A jelentés értelmében a r. százados az intézkedés során mérlegelte a panaszos által hivatkozott bűncselekmény megvalósulásának lehetőségét. A Btk. 175. § (1) bekezdése szerint „aki más személyi szabadságától megfoszt, büntettet követ el, és három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő,„. Az általános törvényi tényállás elemei alapján, a r. százados jelentésben foglalt álláspontja szerint valóban nem merülhetett fel a jogsértés megalapozott gyanúja. A panaszosnak a vázolt történeti tényállás szerint a cselekvési szabadsága, kitérés lehetősége, mozgási szabadsága mindvégig megvolt, hiszen — annak ellenére, hogy az épületben nem is volt ügyfélfogadás — a földszinten zavartalanul mozoghatott, az épületet akadálytalanul elhagyhatta. Kizárólag az emeleti szintre történő feljutásában akadályozták, az épületben kialakított belső rend értelmében, és ezen esetben is csak a képviselő-testületi ülés előkészítésének fázisában — mintegy 15-20 percen keresztül — és annak érdekében.

A r. százados jelentésében megemlíti, hogy a helyszínen senki nem került igazoltatásra, mivel nem történt rendőri intézkedés és az esettel kapcsolatban nem történt rádióforgalmazás.

3) A M.-i Rendőrkapitányság vezetőjének (továbbiakban: r. alezredes) 2011. november 30-án kelt jelentésében a Testület megkeresésére válaszul a parancsnoki kivizsgálás megállapításai, illetve a Testület által feltett egyéb kérdésekre adott válaszok szerepelnek. Abban a II. rész 1) és 2) pontjában már ismertetett tényeken túlmenően a következők olvashatók.

1. Az intézkedés megkezdésének jogszerűségével kapcsolatban a r. alezredes megállapította, hogy az intézkedés megkezdésére a rendelkezésre álló adatok fényében jogalapot teremtett a panaszos által a M.-i Rendőrkapitányság ügyeletén telefonon tett bejelentés. A bejelentés értelmében a panaszos álláspontja szerint a sérelmére a személyes szabadság megsértése és a hivatali visszaélés bűncselekmények valósultak meg. A jelentést készítő r. alezredes fontosnak tartotta annak megjegyzését, hogy a telefonbejelentés tartalma alapján, - majd az intézkedő rendőrök egybehangzó nyilatkozata szerint — a helyszínen a panaszos nem hivatkozott a kényszerítés bűncselekmény megvalósulására, de értelemszerűen az eljárás során ez hivatalból vizsgálat tárgyát képezte. A fentiek és az Rtv. 13. § (1) bekezdése okán, a helyszínen történő megjelenés, továbbá az intézkedés megkezdése, melynek keretében a panaszos és az egyéb

résztevők szóbeli meghallgatására került sor, törvényes volt, arra a hivatkozott törvényhely jogalapot szolgáltatott.

2. Az intézkedő rendőr részéről az azonosításra vonatkozó kötelezettség teljesítésével összefüggésben a r. alezredes jelentésében leírta, hogy az intézkedést foganatosító r. százados nyilatkozata szerint az intézkedést a napszaknak megfelelő köszönéssel kezdte, majd bemutatkozott, közölte a beosztását és a jelvéyszámát. Ezzel kapcsolatban az Rtv. 20.§ (3). bekezdése rögzíti, hogy „A rendőr köteles - ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti - intézkedése megkezdése előtt szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét felmutatni. Ha a rendőr szolgálati igazolványának vagy azonosító jelvényének felmutatása az intézkedés megkezdése előtt veszélyeztetné az intézkedés eredményességét, úgy azt az intézkedés befejezésekor köteles felmutatni.” A kifejtettek alapján, a rendőri nyilatkozatok fényében az igazolással kapcsolatos kötelezettségét az intézkedők teljesítették, vagyis ezzel összefüggésben nem sérült a panaszos joga.

3. A jelentést készítő r. alezredes a panaszos által felsorolt okokat a következőképpen vizsgálata:

a) A panaszos azon kifogásával kapcsolatban, amely szerint őt a nyilvános képviselő-testületi ülésre nem engedték fel, a r. alezredes a következőket állapította meg. A képviselő-testület nyilvánosságáról az Alkotmány, továbbá az Ötv. is rendelkezik. Ezen túl a nyilvánosság biztosításának formája helyi szinten, önkormányzati rendeletben is szabályozásra került. A M.-i Önkormányzat az önkormányzat és szervei szervezeti és működési szabályzatáról szóló/.....számú rendeletének (továbbiakban: SZMSZ) 12. §-a az alábbiakat rögzíti. “A képviselő-testület ülése nyilvános. A képviselő-testület tanácskozásának céljára kijelölt helyiségben az ülés tartama alatt a képviselő-testület tagjai, a kisebbségi önkormányzatok elnökei (helyettes elnökei) a jegyző, aljegyző, az önkormányzati fenntartású intézmények és gazdasági társaságok vezetői, gazdasági vezetői megbízottai; a polgármesteri hivatal szervezeti egységeinek vezetői vagy azok megbízottai, az akkreditált médiaszolgáltatók képviselői valamint a meghívottak tartózkodhatnak. A nyilvánosság biztosítható a képviselőtestületi üléssel egyidejűleg, a képviselő-testület ülésének zárt láncú televízió-csatornán keresztül egyenes, vágatlan - a Polgármesteri Hivatal egy, erre a célra kialakított helyiségébe történő - sugárzásával.” Figyelemmel arra, hogy a hatályos rendelet jogszabálynak minősül, a Rendőrség jogalkalmazó szervként kasszációs joggal nem rendelkezik, így az intézkedő rendőröknek nem volt törvényes felhatalmazásuk az önkormányzati rendelet felülbírálatára, vagyis jogszabállyal ellentétesen nem intézkedhettek. Az előzőekben kifejtettek alapján a r. alezredes megállapítja, hogy a rendőrök azon tevékenysége, mely szerint nem utasították a rendezvényt biztosítót, vagy a nekik utasítást adó jegyzőt, polgármestert vagy képviselő-testületet arra, hogy a panaszost engedjék be a testületi ülésnek helyet adó terembe még akkor is törvényes volt, jogszabályn alapult, ha ad absurdum a m.-i képviselő-testület rendeletének e szakasza, magasabb szintű jogszabállyal ellentétes. A rendőr, jogalkalmazóként az intézkedése során köteles a hatályban lévő törvényeknek, rendeleteknek megfelelően eljárni.

b) A panaszos azon kifogásával kapcsolatban, amely szerint a sajtó képviselőjeként kívánt megjelenni az üléssteremben, a r. alezredes a kivizsgálás során megállapította, hogy a panaszos korábban sajtóterméket alapított „.....” címmel. A hivatkozott sajtóterméket, azonban a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal számú határozatában 2011. október 10. napján törölte a nyomtatott sajtótermékek nyilvántartásából, amiről a panaszos a tájékoztatást megkapta. A fentiek miatt a panaszos alaptalanul hivatkozott arra, hogy ő újságíró, mind a rendezvénybiztosítokat, mind az intézkedő rendőröket, mind a Testületet félrevezette, amikor erre a jogalapra hivatkozott. A határozatot egyébként a rendezvény biztosítói ismerték, hiszen annak egy példányát a Hivatal a M.-i Önkormányzat részére is megküldte. Nem volt tehát

jogszabálysértő a rendőrök azon tevékenysége, amikor nem utasították a rendezvény biztosítóit, hogy a panaszost, mint a sajtó képviselőjét engedjék fel, hiszen a panaszos erre jogalap nélkül, a hatóságokat is félrevezetve hivatkozott. Ezen túl, az előzőekben hivatkozott SZMSZ 12. §-a rögzíti azt is, hogy a testület ülésén csak az akkreditált sajtó képviselői lehetnek közvetlenül jelen, mellyel kapcsolatban ismételten a rendőrség fent kifejtett jogalkalmazói szerepkörére kerül előtérbe, tehát a jogszabály felülbírálatára az intézkedőknek ebben a kérdéskörben sem volt lehetőségük.

c) A panaszos azon kifogásával összefüggésben, amely szerint a jegyzővel, aljegyzővel, illetve a sajtóreferenssel szeretne ügyet intézni, a kivizsgálást végző r. alezredes azt állapította meg, hogy helyes az intézkedő rendőrök azon álláspontja, hogy a jegyző, aljegyző vagy a sajtóreferens ügyfélfogadási napját, vagy időpontjait az önkormányzat vezetésére feljogosított jegyző maga határozza meg. Törvényesen járt el tehát az intézkedést fogantató r. százados, amikor nem „utasította” a hivatal megjelölt dolgozóit, hogy a testületi ülés előkészítése közben fogadják a panaszost.

d) A panaszos azon kifogásával összefüggésben, amely szerint az emeleten lévő kiállítást kívánja megtekinteni, és arról a helyi polgárokat újságíróként tájékoztatni, a jelentést készítő r. alezredes visszautalt a b) pontban vázoltakra, mely szerint a panaszos nem minősül a sajtó képviselőjének, így mint újságíró a lakosság tájékoztatására nincs lehetősége. Ezen túlmenően, a r. alezredes megjegyezte, hogy M. város jegyzőjének tájékoztatása szerint az emeleti szinten kizárólag időszaki kiállítások vannak, azonban a képviselő-testületi valamint a bizottsági ülések alkalmával ezek látogatása nem megengedett. Mindezek miatt jogszerűen járt el az intézkedő rendőr, amikor nem utasította a biztonsági őrt, hogy a panaszost a kiállítás megtekintése céljából az emeleti szintre engedjék fel. A panaszos azon magatartása, mely szerint egy cél érdekében, amennyiben valamelyik hivatkozási alapja nem vezet eredményre, újabb és újabb ürügyet talál ki, a r. alezredes álláspontja szerint a joggal való visszaélést példázza.

4. Bűncselekmény megalapozott gyanújának a vizsgálata vonatkozásában a r. alezredes utalt arra, hogy a panaszos mind a bejelentésében, mind a Testülethez eljuttatott beadványában a személyes szabadság megsértése büntettére, valamint a hivatali visszaélés bűncselekmény megvalósulására hivatkozott, ezért kérte a rendőri intézkedést.

a) a személyes szabadság megsértésével kapcsolatban a r. alezredes először a Büntető törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (továbbiakban Btk.) 175. § (1) bekezdésére hivatkozott, amely szerint a személyes szabadság megsértését követi el az, „aki mást személyi szabadságától megfoszt.” A hivatkozott bűncselekmény elkövetési magatartása tehát minden olyan tevékenység, vagy mulasztás, ami a sértettet a tartózkodási helyének megválasztásában, szabad mozgásában akadályozza. Figyelemmel azonban arra, hogy a panaszos az előtérben szabadon mozoghatott, az épületet korlátozás nélkül elhagyhatta, a r. alezredes álláspontja szerint helyesen vélelmezte az intézkedő rendőr azt, hogy az előzőekben hivatkozott tényállás nem valósult meg, melynek eredményeképpen nem intézkedett. A r. alezredes megjegyzi továbbá, hogy ezzel párosul az a körülmény, hogy a bűncselekmény megvalósulásának döntő eleme a jogellenesség, jelen esetben azonban a rendezvény biztosításában részt vevő vagyonőr és a közterület-felügyelő, jogszabályi felhatalmazás alapján nem engedte a panaszost az emeletre.

b) A hivatali visszaéléssel kapcsolatban, a r. alezredes a Btk. 225. §-ára hivatkozott, melynek értelmében hivatali visszaélést követ el „az a hivatalos személy, aki azért, hogy jogtalan hátrányt okozzon vagy jogtalan előnyt szerezzen, hivatali kötelességét megszegi, hatáskörét túllépi vagy hivatali helyzetével egyébként visszaél”. A bűncselekmény megvalósulása speciális alanyt feltételez, a biztonsági őr azonban e bűncselekmény alanyává válási feltételeinek nem felel meg.

Bár a közterület-felügyelő a törvényi rendelkezések folytán hivatalos személynek minősül, azonban már a helyszínen megállapítható volt, hogy a feladatait végző közterület-felügyelő hivatali helyzetével nem élt vissza, hiszen az önkormányzat hivatkozott rendeletének szerzett érvényt, amikor az emeletre történő feljutásban a panaszost megakadályozta. A hatáskör túllépése a jogirodalom szerint akkor valósul meg, ha a hivatalos személy olyan tevékenységet fejt ki, amely hatáskörén kívül esik, amelynek végzésére nincs joga vagy felhatalmazása. A kivizsgálást végző r. alezredes jelentésében úgy fogalmazott, hogy a fentiek miatt e körülmény megállapítására ugyancsak nem kerülhetett sor. A bűnösség, mint az alanyi oldal tényállási eleme ugyanis azt feltételezi, hogy az elkövető tudatának át kell fognia a jogtalan hátrányokozást, vagy a jogosulatlan előny megszerzését, annak ellenére, hogy a hivatali visszaélés immateriális bűncselekmény, vagyis ezek tényleges bekövetkezése a befejezetté váláshoz nem szükséges elem. Jelen esetben azonban a panaszos részére jogtalan hátrány okozása fel sem merült. Előzőekben írtak alapján a jelentést készítő r. alezredes álláspontja szerint kétségtelen, hogy az intézkedők helyesen jártak el, amikor nem kezdtek, vagy kezdeményeztek büntetőeljárás cselekményeket, hiszen a bűncselekmény megalapozott gyanúja nem volt megállapítható. Figyelemmel tehát a fentiekre, a jogszerűen megkezdett intézkedést — miután a beszerzett adatok alapján annak alapja megszűnt — az intézkedő r. százados jogszerűen fejezte be, a jelentést készítő r. alezredes szerint helyesen járt el, amikor jogalap hiányában egyéb intézkedést nem hajtott végre.

5. A panaszjogról történő tájékoztatással összefüggésben a r. alezredes jelentésében arra utalt, hogy a rendőrök nyilatkozata szerint a panaszost az intézkedés befejezésekor tájékoztatták arról, hogy az intézkedés, vagy annak elmulasztása miatt 8 napon belül akár a M.-i Rendőrkapitányság vezetőjénél, akár a Városi Ügyészségnél akár a Testületnél panaszt terjeszthet elő. Tájékoztatták arról is, hogy amennyiben az általa vélelmezett bűncselekmény gyanúja miatt feljelentéssel kíván élni, ezt a M.-i Rendőrkapitányság panaszirodáján megteheti.

A Testület által „feltett egyéb kérdésekre” adott válaszok az alábbiakat tartalmazzák.

A 2011. október 28-án történekről kizárólag a panaszos tett telefonon bejelentést, melyről jegyzőkönyv készült, és amelynek másolatát a rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátotta.

A 2011. október 28-án történt rendőri intézkedésről videofelvétel nem készült.

A panaszolt rendőri intézkedés során igazoltatásra nem került sor, így prioritás nem vált szükségessé, tehát rádióforgalmazás nem történt.

A panaszos a kapitányságvezetőnek és a Osztály vezetőjének azonos tartalmú beadványt juttatott el. A beadvány másolatát a rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátotta (azt a testület részére a panaszos is megküldte a panaszbeadványhoz csatoltan, ld. I. rész 6) pont). Az említett beadvánnyal kapcsolatban a r. alezredes jelentésében kifejtette továbbá, hogy annak tartalmát megvizsgálta, azt közérdekű bejelentésként értékelte, ennek eredményeképpen számon a panaszosnak 2011. november 2-án a vizsgálat eredményéről tájékoztatást küldött. Ennek másolatát a rendőrség ugyancsak a Testület rendelkezésére bocsátotta.

A r. alezredes a jelentésében megállapította, hogy a panaszos az intézkedő rendőrök nyilatkozata szerint a helyszínen feljelentés felvételét nem kérte, azonban a büntetőfeljelentés felvételére a helyszínen intézkedők nincsenek is feljogosítva. Tájékoztatták azonban a panaszost, hogy a feljelentését a M.-i Rendőrkapitányság panaszirodáján megteheti.

A r. alezredes az intézkedés részletes parancsnoki vizsgálatának eredményeként a jelentésében foglaltakra tekintettel azt jogszerűnek, szakszerűnek és arányosnak találta.

4) Az előző pontban foglaltaknak megfelelően, a rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátotta a panaszos által 2011. október 28-án, a M.-i Rendőrkapitányságon a rendőrkapitánynak és a Osztály vezetőjének átadott beadványok közül a M. rendőrkapitánynak címzett dokumentum másolatát. A panaszos által készített, a rendőrkapitánynak és a Osztály vezetőjének címzett beadványok tartalmilag egyeznek, ezért M. rendőrkapitánynak címzett beadvány tartalmára vonatkozóan is az I. rész 6) pontjában kifejtettek az irányadók.

5) Az előző pontban hivatkozott beadványt –ahogyan azt a r. alezredes a 3) pontban ismertetett jelentésében is kifejtette – a r. alezredes közérdekű bejelentésként értékelte, ennek eredményeképpen számon a panaszosnak 2011. november 2-án a vizsgálat eredményéről tájékoztatást küldött. A panaszosnak küldött tájékoztató levélben a panasz szempontjából a következő releváns tények találhatók.

A r. alezredes a panaszos által 2011. október 28-án hozzá írásban benyújtott beadványával kapcsolatban arról tájékoztatta a panaszost, hogy beadványának első részében az 57/2000. (XII. 19.) AB Határozat rendelkezéseit idézi, mely az önkormányzatokról szóló törvényből levezetve taglalja a képviselő testületi ülés nyilvánosságát. A nyilvánosságon túl a feljegyzések, felvétel készítések és azok szabad terjesztésének lehetőségét is deklarálja. A r. alezredes a panaszosnak küldött levelében kifejtette, hogy a panaszos által idézett Alkotmánybírósági határozat egy konkrét önkormányzat képviselő-testületének Szervezeti és Működési Szabályzatáról szóló rendelet konkrét szófordulatait bírálja felül, mely rendelkezés egyébként még analógiát alkalmazva sem értelmezhető a bejelentésében szereplő kérdéskörre. A hivatkozott határozat a képviselők szavazatának megismerését célozza, kifogásolva, hogy a szavazógép helytelen alkalmazása okán nevesítve nem ismerhető meg az egyes képviselők döntése. A r. alezredes azt követően arról tájékoztatta levelében a panaszost, hogy M. Város képviselő-testületének döntései, az egyes képviselők személyenkénti döntésével egyetemben megismerhetők, ebből kifolyólag az általa hivatkozott határozat a bejelentésben szereplő kérdéskör vonatkozásában nem értelmezhető. Ezt követően a r. alezredes hivatkozik az SZMSZ – előzőekben már idézett - 12. §-ára, amelynek értelmében a testületi ülések nyilvánossága a képviselő-testületi üléssel egyidejűleg az ülés zárt láncú televízió-csatornán keresztül történő sugárzásával is biztosítható.

A r. alezredes a panaszosnak írt levelében kifejtette, hogy a rendőrség jogalkalmazó szerv, feladata a jogalkotók által törvényekben és rendeletekben megalkotott szabályok betartása és betartatása. Az (levél megírásának időpontjában hatályos) Alkotmány 44/A. § (2) bekezdéséből következően a helyi képviselő-testület bizonyos kérdéskörökben jogszabályt alkot, melynek sem célszerűségét, sem jogszerűségét a rendőrség, mint jogalkalmazó szerv nem vizsgálhatja, nem bírálhatja felül. Annak megítélésére, hogy egy önkormányzati rendelet törvényt sértő, a jogszabályok fényében kizárólag az Alkotmánybíróság jogosult. A r. alezredes levelében arra mutatott rá, hogy az előzőekben kifejtettek okán kasszációs joga a panaszos által sérelmesnek tartott rendelet vonatkozásában kizárólag az Alkotmánybíróságnak van, ezen túl a kormányhivatal az általa törvényt sértőnek tartott rendelet vonatkozásában figyelemfelhívással élhet a képviselő-testület felé.

Végül, a r. alezredes levelében arról tájékoztatta a panaszost, hogy ez előzőekre figyelemmel, mindaddig, amíg a panaszos által vitatott rendelkezést az arra feljogosított szerv nem semmisíti meg, azt a hatályos normák szerint érvényes jogszabálynak kell tekinteni, vagyis a M.-i Rendőrkapitányságnak nincs hatásköre azt felülbírálni.

6) A rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátotta a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal 2011. október 10-én kelt határozatának másolatát, amellyel a Hivatal a c. sajtóterméket törölte a nyomtatott sajtótermékek nyilvántartásából, mivel az nem felelt meg a vonatkozó jogszabályi feltételeknek.

7) A rendőrség által a Testület rendelkezésére bocsátott számú, 2011. október 28-án 8 óra 8 perckor a M.-i Rendőrkapitányság ügyeletén elhangzott telefonbeszélgetésről készült jegyzőkönyv másolatában a következők olvashatók.

Ügyeletes: Tessék Ügyelet.

Hívó fél: Kezit csókolom... vagyok.

Ügyeletes: Jó napot,.....

Hívó fél: Bejelentést szeretnék tenni.

Ügyeletes: Mi történt máris?

Hívó fél: Itt vagyok a városházán a testületi ülésre szeretnék bemenni, mert megszeretném nézni az emeleten a kiállítást. Itt áll négy úriember, nem enged be a városházába, mindenféle indok nélkül.

Ügyeletes: Aha.

Hívó fél: Állampolgári jogaimban korlátoznak, felmerül a személyi szabadság korlátozása, hivatali visszaélés, kérem jöjjön ki a rendőrség és intézkedjen.

Ügyeletes: Rendben, kimegyünk akkor.

Hívó fél: Köszönöm, várom.

Ügyeletes: Viszhall.

III.

1) A Testület figyelembe vette a panaszos korábban előterjesztett panasza kapcsán, 153/2012. (IV. 25.) számú állásfoglalása alapjául szolgáló ügyben a Polgármesteri Hivatal működésével kapcsolatban adott polgármesteri tájékoztatást is.

A M.-i Városháza A és B épületébe ügyfélfogadási napokon (hétfő, szerda, péntek), ügyintézés céljából, ügyfélfogadási időben lehet bejutni. Állandó biztonsági szolgálat a városházán nem működik, kizárólag a képviselő-testületi, valamint az azt megelőző bizottsági ülések alkalmával vesznek igénybe biztonsági szolgálatot – a képviselő-testületi, valamint a bizottsági ülések zavartalan lebonyolítása érdekében. A polgármester úgy fogalmazott, hogy „miután [a panaszos] korábban számtalanszor zavarta meg mind a képviselő-testület, mind a bizottságok munkáját, a képviselő-testület határozatában kötelezett arra, hogy tegyen meg minden szükséges intézkedést annak érdekében, hogy a megválasztott népképviselői szervek munkájukat zavartalanul végezhessék.”

A Városháza emeleti részén a két osztály, a sajtóreferensek, a díszterem, valamint egy kisebb tanácskozó terem található. Egyedi hatósági ügyek intézése az emeleti irodákban nem történik.

A Polgármesteri Hivatal ügyfélfogadási rendje értelemszerűen azon munkatársakra vonatkozik, ahol érdemi ügyintézés folyik, egyedi hatósági (akár kérelemre, akár hivatalból indult) ügyekben. Emiatt az emeleti részen dolgozó munkatársak – értve ez alatt a jegyzőt, aljegyzőt, alpolgármestereket, pénzügyi és számviteli munkatársakat – esetében ügyfélfogadásról értelemszerűen nem beszélhetünk. Az épület földszinti részein az ügyfélfogadás hétfőn, szerdán és pénteken 8-tól 16 óráig tart.

Ügyfelfogadási időben, illetve azon kívül is az épület emeleti része előre bejelentett módon, külön engedéllyel látogatható (pl. házasságkötés, turistacsoportok látogatása a díszteremben stb.) Állandó kiállítást nem, csak időszaki kiállításokat szoktak az emeleten rendezni, képviselő-testületi, illetve bizottsági ülések alkalmával azonban sem a díszterem, sem az emeleti kiállítások látogatása nem megengedett.

A polgármester előadta, hogy a képviselő-testületi ülés rendjének fenntartása az ő feladata. Erről rendelkezik az SZMSZ, ami az Ötv.-vel összhangban tartalmazza az ülés vezetésére, valamint a rendfenntartásra vonatkozó szabályokat. A felügyeleti szerv egyetlen alkalommal sem emelt törvényességi kifogást az SZMSZ-szel kapcsolatban. A polgármester kötelessége és felelőssége az ülés rendjének, méltóságának megőrzése.

A képviselő-testületi ülés nyilvánosságáról – amely nem részvételt jelent – szintén az SZMSZ (már idézett) 12. §-ának (1) bekezdése rendelkezik, ami 2009. június 2-a óta hatályos az alábbi rendelkezéssel: „A nyilvánosság biztosítható a képviselő-testületi ülésen való részvétellel, vagy a képviselő-testületi üléssel egyidejűleg, a képviselő-testület ülésének zártláncú televízió csatornán keresztül, egyenes, vágatlan – a Polgármesteri Hivatal egy, erre a célra kialakított helyiségébe történő – sugárzásával.” Az Ötv.-nek a képviselő-testületi ülés nyilvánosságára vonatkozó rendelkezése nem fogalmaz meg követelményt a közvetlen jelenlét biztosításáról, hiszen ez esetben az országban számos képviselő-testület, de a parlament is jogellenesen működne, másrészt az SZMSZ rögzíti azt is, hogy a tanácskozás ideje alatt kik tartózkodhatnak a teremben. Az ülés zártláncú televíziós közvetítésével nyomon követhető, sőt az adást a városi televízióban is sugározzák, illetve 2011. január óta a felvételek a város honlapján is megtekinthetők.” A polgármester álláspontja szerint a képviselő-testület ülésének nyilvánossága a fentiek szerint teljes mértékben biztosított. Ebben a tekintetben irreleváns, hogy a tanácskozás helyszínül szolgáló teremben van-e és hány darab ülőhely.

2) Rögzíti továbbá a Testület, hogy az interneten elérhető tájékoztató szerint a Polgármesteri Hivatal ügyfelfogadási rendje a következő: hétfőn, szerdán és pénteken 8 és 12 óra között van ügyfelfogadás, míg keddi és csütörtöki napokon az ügyfelfogadás szünetel.

IV.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – vizsgálta magának a rendőri intézkedésnek a jogszerűségét, azt, hogy a rendőrség mulasztott-e intézkedést.

A Testület ugyanakkor – tekintettel az Rtv. 92. §-ában meghatározott hatásköri rendelkezésekre – nem vizsgálhatta, hogy a közterület-felügyelő illetve a biztonsági őr milyen szakmai utasítások és normák alapján jártak el, illetve annak hogyan tettek eleget. A Testület a jegyző egyedi és normatív döntéseit úgyszintén nem jogosult felülvizsgálni.

A Testület a panaszeljárás során arra a megállapítása jutott, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak – az intézkedés időpontjában hatályos – a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 2. §-ának (1) bekezdéséből levezetett tisztességes eljáráshoz való jogát az alábbiak szerint.

A Testület vizsgálat tárgyává tette a rendőrség intézkedési kötelezettségét.

1) Az Rtv. – az előzőekben már idézett - 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik a rendőr intézkedési kötelezettségéről. A Szolgálati Szabályzat 8. §-a az Rtv. előírásait a következőkkel egészíti ki: a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást.

A konkrét esetben a panaszos a rendőrségen arról tett bejelentést, hogy az önkormányzat épületében „négy úriember” (a panaszos és a rendőrség által a Testület rendelkezésére bocsátott dokumentumok alapján biztonsági őrök és közterület-felügyelők) nem engedi be a városházára, amellyel összefüggésben felmerül személyi szabadságának korlátozása és a hivatali visszaélés. A panaszos ennek elhárítása érdekében kért rendőri segítséget.

A Testület megítélése szerint a panaszos által tett bejelentés felvetette annak a gyanúját, hogy a biztonsági őrök, illetve a közterület-felügyelők a panaszos sérelmére jogellenes cselekményt valósítanak meg, mozgásában kellő felhatalmazás nélkül akadályozzák. Ez az esemény pedig nyilvánvalóan olyannak tekinthető, amely az Rtv. 13. §-a értelmében a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztet.

A Testület megállapítása szerint tehát a panaszos által a rendőrségen tett bejelentés jogellenes cselekmény elkövetésének a gyanúját vetette fel, így az adott helyzetben intézkedési kötelezettséget keletkeztetett.

A Testületnek ezt követően abban kellett állást foglalnia, hogy ezt a kötelezettségét a rendőrség megfelelően teljesítette-e.

Azzal összefüggésben, hogy a városházán a panaszos bejelentésének okán megjelent rendőrök intézkedési kötelezettségük teljesítésekor megfelelő gondossággal jártak-e el, a Testület az alábbiakat rögzíti.

A II. rész 1) és 2) pontjában ismertetett rendőri jelentés szerint a helyszíni meghallgatások alapján megismert történeti tényállás fényében, nem nyert megerősítést a panaszos sérelmére elkövetett bűncselekmény gyanúja, ezért az intézkedő r. százados az intézkedést befejezte, illetve további intézkedést nem kezdeményezett, ezt közölte a jelen lévő felekkel, felhívta a figyelmüket arra, hogy az intézkedéssel kapcsolatban panasszal élhetnek, továbbá hogy az intézkedéséről jelentést készít, és elhagyta a helyszínt. A r. százados a panaszost külön tájékoztatta a panaszjogáról, mellyel kapcsolatban közölte, hogy a panaszos a rendőri intézkedés miatt 8 napon belül panaszt tehet a kapitányságvezetőnél, a Városi Ügyészségnél, vagy a Testületnél is. A rendőri jelentésnek e részével kapcsolatban a Testület a következőket jegyzi meg: ugyan a kérdéses napon a helyszínre érkező r. százados jelentésében arról számolt be, hogy a panasz előterjesztésére nyitva álló határidő tekintetében 8 napos határidőt jelölt meg a rendőrkapitányság vonatkozásában is, a panaszos által csatolt videofelvétel alapján megállapítható, hogy a helyszínre érkező r. százados a határidőkre és az eljáró intézményekre vonatkozóan is helyesen tájékoztatta a panaszost. Figyelemmel arra, hogy a videofelvétel tanúsága szerint a panaszjogról való tájékoztatás helyesen hangzott el, továbbá a panaszjogról való tájékoztatással kapcsolatban a panaszosnak nem volt kifogása és azt a Testület Panaszirodáján felvett jegyzőkönyv alapján megfelelőnek tartotta, a Testület a rendőri jelentésben szereplő, a rendőrkapitányság vezetőjénél történő panasztételre vonatkozóan is 8 napos határidő megjelölését illetően érdemi vizsgálatot nem folytatott le.

A panaszos által csatolt alapján megállapítható továbbá, hogy az intézkedő r. százados közölte a panaszossal, hogy a képviselő-testületi ülésre történő bebocsátás kérdésében nem jogosult dönteni, mert az az önkormányzat hatáskörébe tartozik és ezzel összefüggésben a panaszos a kormányhivatalnál élhet panasszal. A videofelvételen és a Testülethez intézett beadványában a panaszos arra hivatkozott, hogy sérelmére személyi szabadság megsértését, hivatali visszaélést és kényszerítést követtek el. A panaszost a városháza épületébe be nem engedők – a felvétel tanúsága szerint – arra való hivatkozással nem engedték fel a panaszost, hogy nem meghívott vendég, nem akkreditált sajtós, a panaszos ügyfélfogadási napra való hivatkozására pedig azt válaszolták, hogy nincsenek fent ügyfeles kollégák.

A Testület ezen a ponton utal töretlen gyakorlatára, miszerint azon intézkedések esetén, amelyek jogalapját az Rtv. valamely, az intézkedéssel érintett személy által elkövetett jogellenes cselekményben jelöli meg, vizsgálnia kell, hogy e jogellenes cselekmény elkövetésének az adott intézkedéshez szükséges fokú gyanúja a konkrét esetben fennállt-e. Abban az esetben ugyanis, ha nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló cselekmény értékelését olyankor, amikor a rendőrség jogalként bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújára hivatkozik, az alapjogkorlátozás vizsgálata kiüresedne. A bűncselekménynek az Rtv. szerinti intézkedést megalapozó gyanúja nyilvánvalóan alacsonyabb fokú, mint a büntetőeljárás konkrét gyanúsítottal szembeni megindításához szükséges „megalapozott gyanú”, ezért az ilyen esetekben a Testület azt vizsgálja, hogy az adott eset körülményei fényében felmerülhetett-e a rendőrökben valamely bűncselekmény elkövetésének olyan, „egyszerű” gyanúja, amely megalapozta részükről az Rtv.-beli intézkedés foganatosítását.

Hasonló a Testület kiindulópontja akkor is, ha a panasz – mint jelen esetben is – arra vonatkozik, hogy a rendőrség valamely bűncselekmény gyanúja kapcsán elmulasztotta az elvárható intézkedéseket. Első lépésben ilyenkor is vizsgálandó ugyanis, hogy felmerülhetett-e a sérelmezett bűncselekmény egyszerű gyanúja. Amennyiben nem, úgy jogellenes rendőrségi mulasztás nyilvánvalóan nem állapítható meg, az egyszerű gyanú utólagos megállapíthatósága ugyanakkor nem teszi egyértelművé az intézkedés hiányának jogellenességét, ilyenkor ugyanis a mulasztás megítélése attól függ, hogy az adott helyzetben kialakított rendőrségi helyzetértékelés nyilvánvalóan megalapozatlan volt-e. Ha ugyanis az adott ügy körülményei alapján nem nyilvánvalóan megalapozatlan a rendőrségnek az a döntése, hogy nem lát bűncselekményt megvalósulni, akkor alapjogsértés az intézkedést kérő oldalán nem állapítható meg.

A fentiek alapján a rendőrök intézkedésével összefüggésben a Testület vizsgálta, hogy felmerülhetett-e az ügyben jogellenes magatartás gyanúja a panaszossal szemben eljáró biztonsági őrök és közterület-felügyelők részéről, majd azt értékelte, hogy a rendőrök rendelkezésére álló információk alapján nyilvánvalóan megalapozatlannak kell-e tekinteni azt a rendőrségi helyzetértékelést, amely szerint jogellenes cselekmény gyanúja nem volt megállapítható.

a) E körben a Testület anélkül, hogy az Ötv. részletes elemzésébe bocsátkozna, szükségesnek tartja az alábbiak rögzítését a képviselő-testület működése kapcsán.

Az Ötv. kommentárjának a törvény „a 12-18. §-ához fűzött indokolása szerint a hivatkozott szakaszok a képviselő-testület működésének, döntéshozatalának alapkérdéseit szabályozzák, amelyek a törvényesség, az önkormányzati értékek, a demokratikus működés érvényesítését, a nyilvánosságot, a kisebbségi vélemények figyelembe vételét szolgálják. Minden más működési, eljárási szabályt a képviselő-testület maga határoz meg. Az Ötv. keretjellegeből adódóan tehát kevés a kötelező szabály. Így a testületi ülés összehívásának és vezetésének részletes szabályait –

a helyi sajátosságoknak megfelelően – a szervezeti és működési szabályzatról szóló rendeletben a képviselő-testület állapítja meg. Az ülés összehívása általában írásos meghívó megküldésével történik, de főleg kisebb településeken, valamint a rendkívüli ülések összehívása esetén telefonon vagy személyesen is történhet. A meghívó tartalmazza az ülés helyét, időpontját a tervezett napirendeket és azok előadóit. A meghívót a polgármester írja alá. Általában az előterjesztéseket is csatolják a meghívóhoz. A Szervezeti és Működési Szabályzatok meghatározzák, hogy hány nappal előbb kell a meghívót és az előterjesztéseket kiküldeni, ezzel biztosítható a képviselők felkészülése a döntéshozatalra. A polgármester a képviselő-testület minden ülésére a képviselőket és a Szervezeti és Működési Szabályzatban meghatározott állandó meghívottakat hívja meg, valamint azokat, akiknek a meghívását törvény kötelezővé teszi számára. Ilyen kötelezettsége ered az Ötv. 12. § (7) bekezdéséből, mely szerint tanácskozási jog illeti meg a helyi kisebbségi szószólót a képviselő-testület ülésén, ebből eredően az ülésekre meg kell hívni. Az állandó meghívottak között szerepelnek általában a helyi állami és gazdálkodó szervezetek, valamint a lakossági önszerveződő közösségek vezetői, akik jelenlétére a testület rendszeresen számít és úgy ítéli meg, hogy szükséges. A testület ülésén állandó jelleggel részt vesz a jegyző, a jelenlétét a törvényben meghatározott feladatainak ellátása kívánja meg és teszi szükségessé.”

Az ügyben érintett önkormányzat SZMSZ-ének – előzőekben már idézett - 12. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy „A képviselő-testület ülése nyilvános. A képviselő-testület tanácskozásának céljára kijelölt helyiségben az ülés tartama alatt a képviselő-testület tagjai, a kisebbségi önkormányzatok elnökei (helyettes elnökei) a jegyző, aljegyző, az önkormányzati fenntartású intézmények és gazdasági társaságok vezetői, gazdasági vezetői, megbízottai; a polgármesteri hivatal szervezeti egységeinek vezetői, vagy azok megbízottai, az akkreditált médiaszolgáltatók képviselői, valamint a meghívottak tartózkodhatnak. A nyilvánosság biztosítható a képviselőtestületi üléssel egyidejűleg, a képviselő-testület ülésének zárt láncú televízió-csatornán keresztül egyenes, vágatlan – a Polgármesteri Hivatal egy, erre a célra kialakított helyiségébe történő – sugárzásával.” A 9. § (4) bekezdése értelmében „a képviselő-testületet a polgármester, akadályoztatása esetén az alpolgármester hívja össze; a polgármesteri és az alpolgármesteri tisztségek egyidejű betöltetlensége, illetőleg tartós akadályoztatásuk esetén a képviselő-testületet a legidősebb képviselő hívja össze.”

A fentiekből kitűnik, hogy a képviselő-testületi ülés megtartásának, összehívásának részletes szabályait az önkormányzat rendeletben szabhatja meg az Ötv. keretei között. Az érintett önkormányzat hivatkozott rendelete taxatív felsorolja azon személyeket, akik a tanácssteremben tartózkodhatnak (a sajtó képviselői közül csupán a sajtó előzetesen akkreditált munkatársai), mindenki más zárláncú közvetítés keretében, a külön erre a célra kijelölt helyiségben tekintheti meg az ülést, amennyiben nincs elrendelve zárt ülés. A hatályos SZMSZ és Ötv. szerint a testületi üléseket a polgármester hívja össze, meghívó kiküldésével, így közvetetten a meghívottak körét is ő szabja meg. Mindebből az következik, hogy a „meghívás jogával” az önkormányzati képviselők nem rendelkeznek.

A fentiekre is figyelemmel, a Testület első lépésben azt értékelte, hogy a közterület-felügyelők és a biztonsági őrök az adott helyzetben megfelelő felhatalmazás birtokában akadályozták-e meg a panaszost abban, hogy az önkormányzat épületébe bejusson, és magatartásuk okot adhatott-e a rendőröknek arra, hogy bűncselekmény gyanúja miatt velük szemben intézkedést kezdeményezzenek. Ennek kapcsán a biztonsági őrök és a közterület-felügyelők tevékenységére vonatkozó szabályokat az alábbiak szerint vette figyelembe.

b) A panaszossal szemben fellépő biztonsági őrök a személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló 2005. évi CXXXIII. törvény (a továbbiakban: SzVMt.) rendelkezései hatálya alá tartoznak.

Az SzVMt. 26. §-ának (1) bekezdés a) és d) pontja alapján a vagyonőr a megbízó közterületnek nem minősülő létesítményének őrzése során jogosult a területre belépő vagy az ott tartózkodó személyt kiléte igazolására, a belépés, illetőleg a tartózkodás céljának közlésére, jogosultságának igazolására felhívni, ennek megtagadása vagy a közölt adatok nyilvánvaló valótlanúsága esetén – a megbízó eltérő rendelkezésének hiányában – az érintett belépését, ott-tartózkodását megtiltani, és távozásra felszólítani; továbbá a jogsértő személyt magatartása abbahagyására felhívni.

Az önkormányzat épületében (vagy a képviselő-testület ülésén) a rend fenntartása nem a rendőrség feladata, arról maguk az önkormányzatok kötelesek gondoskodni. (A súlyos alapjogi korlátozással járó, és ennek alapján végső eszköznek tekinthető rendőri beavatkozásra csupán a közrend, illetve a közbiztonság veszélyeztetése vagy sérelme esetén kerülhet sor a körülmények gondos mérlegelését követően.)

Jelen ügyben a biztonsági őrök – az SzVMt. alapján – a rend fenntartásáért voltak felelősek. 2011. október 28-án, pénteken ügyfélfogadási nap volt ugyan, azonban a III. részben kifejtettek alapján szükséges rögzíteni, hogy egyrészt a városháza emeletén dolgozó munkatársak, értve ez alatt – többek között - a jegyzőt, az aljegyzőt és az alpolgármestereket, esetében ügyfélfogadásról nem beszélhetünk, hiszen nem egyedi hatósági ügyekben járnak el. Másrészt pedig az önkormányzat tájékoztatása szerint – ügyfélfogadási napokon és azon kívül is – az épület emeleti része külön engedéllyel, előre bejelentett módon látogatható. Továbbá csak időszaki kiállításokat szoktak az emeleten rendezni, a képviselő-testületi ülések alkalmával azonban sem a díszterem, sem pedig az emeleti kiállítások látogatása nem megengedett. Az őrök az SZMSZ előírásainak akartak érvényt szerezni akkor, amikor a panaszost nem engedték fel az ülésteremhez, hiszen az SZMSZ idézett rendelkezései a testületi ülésen részvételt speciális alanyi kör számára teszi lehetővé, amelybe a panaszos nyilvánvalóan nem tartozott bele. Ahogyan az a tevékenységük sem volt jogellenes, hogy a panaszost nem engedték be a polgármesteri hivatal hivatali helyiségeibe. Mindemellett a rendelkezésre álló iratokból, felvételből az is kitűnik, hogy a panaszos a hivatal alsó szintjén, előterében való szabad mozgásban nem volt korlátozva, ott az erre kijelölt helyiségben megtekinthette volna a testületi ülést.

A Testület megítélése szerint a biztonsági őrök magatartása a konkrét helyzetben nem volt jogellenes, a panaszost a rájuk bízott feladat teljesítése érdekében, törvényesen akadályozták meg az épületbe való bejutásban. Az őrök által tanúsított – és a panaszos által sérelmezett – magatartás tehát nem volt alkalmas arra, hogy bármiféle jogellenes cselekmény gyanúját felvesse, így a rendőrök oldalán bizonyosan nem generált intézkedési kötelezettséget.

c) A közterület-felügyelők eljárási jogosultságait a vonatkozó joganyag az alábbiak szerint rendezi.

A közterület-felügyeletről szóló 1999. évi LXIII. Törvény (továbbiakban: Ktf.) 1. § (5) bekezdése szerint a feladatkörében eljáró közterület-felügyelő hivatalos személy. A 3. § értelmében a felügyelő feladatait az önkormányzat illetékességi területén lévő közterületen, az önkormányzat intézményeinek, gazdasági szervezeteinek területén, valamint az önkormányzat tömegközlekedési feladatának ellátása során üzemeltetett tömegközlekedési eszköz szerződészerű használatának ellenőrzése során látja el. A 8. § (1) bekezdése rögzíti, hogy a felügyelő köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a feladatkörébe tartozó

jogszabálysértő tény, tevékenységet, mulasztást észlel vagy olyan tény, tevékenységet, mulasztást hoznak tudomására, amely a feladatkörébe tartozó ügyben beavatkozást tesz szükségessé.

A 22. § (1) bekezdése szerint „a felügyelő a vagyonvédelmi feladatainak ellátása során – a képviselő-testület rendelkezésére – az önkormányzat tulajdonában, használatában lévő vagyont (épületet, építményt, tömegközlekedési eszközt, járművet vagy más dolgot) véd, őriz, illetve közbiztonsági szempontból ellenőriz.” A 22. § (2) bekezdésének értelmében a felügyelő ezen feladatainak ellátása során az önkormányzat tulajdonában, használatában lévő területet, épületet vagy építményt lezárhatja, az oda illetéktelenül belépni kívánó személyt igazoltathatja, belépését megakadályozhatja, valamint az illetéktelenül ott tartózkodókat igazoltathatja és eltávolíthatja.

Jelen esetben a rendelkezésre álló iratokból és videofelvételből kitűnik, hogy a közterület-felügyelők a panaszost nem engedték be az ülésterembe. Nem engedték be az épület felső emeletén elhelyezkedő hivatali helyiségekbe sem, ott ugyanis nem tartózkodnak olyan munkatársak, akikre a Polgármesteri hivatal ügyfélfogadási rendje vonatkozik, a kiállítások látogatása pedig képviselő-testületi ülések alkalmával nem megengedett. Ezen kívül pedig az épület emeleti része ügyfélfogadási időben is csak előre bejelentett módon és külön engedéllyel látogatható, a panaszos pedig ilyen engedéllyel nem rendelkezett.

A panaszos által csatolt felvétel tanúsága szerint a helyszínre érkező r. százados szerint a közterület-felügyelők a panaszos belépésének megakadályozására, a Ktf. tv. 22. §-a alapján jogosultak voltak. A hivatkozott joganyag azonban csupán akkor teszi a közterület-felügyelők kötelezettségévé a vagyonvédelmi feladatok ellátása körében- az önkormányzat tulajdonában, használatában lévő vagyon védelmét, őrizetét, illetve ellenőrzését, és e körben csak akkor ruházza fel a 22. § (2) bekezdésében meghatározott jogosítványokkal, ha erről az önkormányzat képviselő-testülete rendeleti formában jogszabályt alkotott.

Jelen esetben sem az SZMSZ vagy a közterület-használatról szóló önkormányzati rendelet nem tartalmaznak olyan konkrét jogszabályi rendelkezést, amely a helyi közterület-felügyelők kötelezettségévé tenné a Ktf. tv. 22. §-ban meghatározott vagyonvédelmi feladatokat, illetve amely e körben rögzítené, hogy a közterület-felügyelők feladata annak biztosítása, hogy a képviselő-testületi ülésen csak az SZMSZ-ben meghatározott személyi kör vegyen részt.

Tekintettel arra, hogy nincs olyan helyi jogszabályi rendelkezés, amely a közterület-felügyelők hatáskörébe utalná az önkormányzati vagyon illetően védelmével kapcsolatos feladatok ellátását, a Testület a konkrét esetben arra a következtetésre jutott, hogy a közterület-felügyelők jogszabályi felhatalmazás nélkül intézkedtek akkor, amikor a panaszosnak a képviselő-testület ülésére való bejutása megakadályozásában részt vettek.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a közterület-felügyelők magatartása – felhatalmazás hiányában – alkalmas volt arra, hogy jogellenes cselekmény elkövetésének a gyanúját alapozza meg. Ezért a Testület megvizsgálta, hogy mely konkrét cselekmények vonatkozásában állhatott fenn az a minimális szintű gyanú, amely a rendőrök oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztethetett.

d) A panaszos beadványában a hivatali visszaélés, a személyi szabadság megsértése és a kényszerítés bűncselekményekről tett említést, amelyekkel összefüggésben a gyanú fennállását a Testület is indokoltan tartotta megvizsgálni.

(i) A Btk. 225. §-a szerint a hivatali visszaélés büntettét követi el az a hivatalos személy, aki azért, hogy jogtalan hátrányt okozzon, vagy jogtalan előnyt szerezzen, hivatali kötelességét megszegi, hatáskörét túllépi, vagy hivatali helyzetével egyébként visszaél.

A hivatali visszaélés célzatos bűncselekmény, jogtalan hátrány okozására, illetve jogtalan előny szerzésére kell irányulnia, amiből az is következik, hogy az elkövető tudatának át kell fognia, hogy a hátrány, amelyet okoz, jogtalan.

A panaszos által becsatolt felvételen látható, hogy a panaszost az épületbe be nem engedők az SZMSZ előzőekben már idézett rendelkezéseire és a III. részben ismertetett, a M.-i Polgármesteri Hivatal működésével kapcsolatos belső szabályokra hivatkoznak, ami kétségesse teszi, hogy tudatuk átfogta az általuk okozott hátrány jogellenességének lehetőségét. Anélkül, hogy a Testület állást kívánna foglalni a történetek büntetőjogi értékelése tárgyában, annyi leszögezhető, hogy a bűncselekmény megvalósulásának vagy meg nem valósulásának megítélése igen összetett feladat, számos jogszabály összeolvasását, számos körülmény feltárását és alapos értékelését teszi szükségessé.

E körülmények, a helyzet ténybeli és jogi komplexitása miatt a Testület úgy ítélte meg, hogy bár a közterület-felügyelők magatartásának jogellenessége felmerülhetett, nem volt nyilvánvalóan megalapozatlan a rendőrök azon következtetése, hogy bűncselekmény gyanúja nem állt fent, így e döntésük alapjogsérelmet nem valósított meg.

(ii) A panaszos a beadványában a személyi szabadság megsértését is megjelölte. A panaszos állítása szerint azzal, hogy őt a biztonsági őrök, illetve a közterület-felügyelők nem engedték fel a városháza emeleti részére, megvalósították a Btk. 175. §-a szerinti személyi szabadság megsértése bűncselekményét.

A Btk. 175. §-a szerint a személyi szabadság megsértésének büntettét követi el az, aki mást a személyi szabadságától megfoszt.

A bűncselekmény megvalósulása szempontjából elsődlegesen a szabad térbeli mozgás, a helyváltoztatás és az adott tartózkodási helyről való elmozdulás joga bír jelentőséggel. A bűncselekmény elkövetési magatartása bármilyen magatartás lehet, amely a passzív alanyt (sértettet) a szabad mozgásában, a helyváltoztatásában vagy a tartózkodási hely megválasztásában akadályozza. Általában tevékenységben megnyilvánuló aktív magatartással valósítható meg, így például lefogással, lekötözéssel, bezárással. Megvalósítható azonban nem tevéssel (mulasztással) is.

A bírósági gyakorlat szerint a személyi szabadság megsértése megvalósulhat oly módon is, hogy az elkövető a sértettet meggátolja abban, hogy az útját folytathassa, azáltal, hogy pl. a karját megragadja és a sértett kérése ellenére sem engedi tovább menni (vö. BH 1984. 46.).

A panaszos esetében nyilvánvalóan sor került mozgási szabadságának korlátozására, ez azonban a fent kifejtettek értelmében a biztonsági őrök részéről jogszerűen történt, így a közterület-felügyelők szükségszerűen nem gátolhatták meg olyan helyváltoztatásban, amelyhez egyébként joga lett volna.

A személyi szabadság megsértése tekintetében is igaz a fentiek alapján, hogy a jogellenesség gyanújának kétségtelen felmerülése ellenére nem volt nyilvánvalóan alaptalan a rendőrök azon álláspontja, miszerint nem történt bűncselekmény elkövetése.

(iii) A panaszbeadványban foglaltak szerint a panaszos a rendőrök jelenlétében a kényszerítés gyanúját is vélelmezte szintén azzal összefüggésben, hogy őt a biztonsági őrök, illetve a közterület-felügyelők nem engedték fel a városháza emeleti részére. A II. rész 2) pontjában ismertetett, a helyszínrre érkező r. százados által készített jelentésben azonban az szerepel, hogy a panaszos a helyszínen történt szóbeli meghallgatása során nem tett olyan kijelentést, hogy kényszerítés bűncselekmény gyanúja felmerülne és ezt a megállapítást a r. alezredeknek a II. rész 3) pontja által tartalmazott jelentése is megerősítette. A panaszos által csatolt videofelvétel azonban a panaszosi állítást támasztja alá: 2011. október 28-án a panaszos a kényszerítés gyanúját is vélelmezte a rendőrök jelenlétében.

A Btk. 174. §-a szerint a kényszerítés törvényi tényállása a következő: aki mást erőszakkal vagy fenyegetéssel arra kényszerít, hogy valamit tegyen, ne tegyen vagy eltűnjön, és ezzel jelentős érdeksérelemet okoz, amennyiben más bűncselekmény nem valósul meg, büntetést követ el, és három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

A Btk. Kommentárja [A büntetőjog nagy kézikönyve, Budapest 2007, Complex Kiadó] szerint a kényszerítés megvalósulásához konjunktív feltételként az erőszak vagy fenyegetés alkalmazása, továbbá a jelentős érdeksérelem okozása szükséges. A kényszerítés megállapításához nem elegendő ugyanis az, hogy a passzív alany az erőszak, fenyegetés hatására tegyen, ne tegyen vagy eltűnjön valamit, ezáltal jelentős érdeksérelemnek is keletkeznie kell.

Ami az első feltételt illeti, a Btk. kommentárja alapján a kényszerítés vonatkozásában csak a személy elleni erőszak nyújt alapot a bűncselekmény megállapítására. A kommentár a Btk. 271. §-ában foglalt garázdaság törvényi tényállásának elemzésekor a személy ellen irányuló erőszak fogalmát a sértett testének támadó szándékú érintéseként határozza meg. A panaszos beadványában foglaltak, az általa csatolt videofelvétel és a rendőrségi iratok alapján megállapítható, hogy a panaszos útját állók és a panaszos között csak szóváltásra került sor és eközben a panaszost a városháza emeletére fel nem engedők nem érintették meg a panaszos testét. A kommentár alapján a kényszerítés megállapításához szükséges fenyegetés fogalma egyezik a Btk. 138. §-ában foglalt fenyegetés fogalommal, amely szerint az olyan súlyos hátrány kilátásba helyezése, amely alkalmas arra, hogy a megfenyegetettben komoly félelmet keltsen. A panaszos beadványában foglaltak, az általa csatolt videofelvétel és a rendőrségi iratok alapján megállapítható, hogy a panaszos útját állók között történt szóváltás során nem hangzott el a panaszos irányában olyan kijelentés, amely a fenyegetés előzőekben idézett fogalmát kimerítené.

Ami a második feltételt illeti, mivel a panaszos élő egyenes adásban nézhetett végig a képviselő-testületi ülést a városháza arra kijelölt helyiségében található televízió – és arról akár hang- és képfelvételt is készíthetett volna -, ezért megállapítható, hogy a panaszos oldalán nem keletkezett jelentős érdeksérelem azzal összefüggésben, hogy az ülésterembe nem léphetett be.

Fentiek alapján a kényszerítés tekintetében is igaz, hogy nem volt nyilvánvalóan alaptalan a rendőrök azon álláspontja, miszerint nem történt bűncselekmény elkövetése.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint nem valósítottak meg jogellenes mulasztást a rendőrök akkor, amikor a panaszos bejelentése nyomán a biztonsági őrökkel és a

közterület-felügyelőkkel szemben nem intézkedtek, így a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető jogának sérelme nem következett be.

Megjegyzi továbbá a Testület – ahogyan azt már korábbi 153/2012 (IV. 25.) állásfoglalásában is kifejtette –, hogy a rendőrség, mint jogalkalmazó szerv nem jogosult a jogszabályi előírások felülmérlegelésére, még akkor sem, ha a törvény, illetve más alacsonyabb rendű jogszabály, vagy más közjogi szervezetszabályozó eszköz közötti anomáliát észlel. A jogszabályellenes önkormányzati rendelet megsemmisítését csupán az önkormányzat törvényességi ellenőrzéséért felelős szerv kezdeményezheti az Alkotmánybíróságnál az Ötv. 99. § (2) bekezdése alapján. Így a Testület álláspontja szerint az intézkedő rendőröknek nem volt felhatalmazása arra, hogy az SZMSZ rendelkezéseinek esetleges jogellenessége miatt a rendezvénybiztosítókat a panaszos ülésterembe történő beengedésére utasítsák.

2) A panaszos beadványában azt is sérelmezte, hogy 2011. október 28-án helyszíni jegyzőkönyv felvételét kérte a helyszínre érkező rendőröktől, ezt a kérését azonban a elutasították. A panaszos ezt a beadványához fűzött 2011. november 21-én, a Testület panaszirodáján jegyzőkönyvbe mondott kiegészítésben is megemlítette.

A panaszos által csatol videofelvételen is hallható, hogy a panaszos az intézkedő rendőröknek azt mondja, hogy szeretné, ha jegyzőkönyvet vennének fel a helyszínen. A r. százados megkérdezi, hogy milyen jegyzőkönyvet. A panaszos a kérdésre válaszolva elmondja, hogy azt szeretné, ha „helyszíni jegyzőkönyvet” vennének fel arról, hogy milyen esemény történt. A r. százados erre azt mondja, hogy amennyiben a panaszosnak a rendőri kiérkezéssel kapcsolatban bármilyen észrevétele van, akkor a kapitányságvezetőnél tud panaszt tenni ez ügyben, ezen kívül a Testületnél is 8 napon belül panasszal élhet. Az ügyészségnél is feljelentéssel tud élni, ha hivatali bűncselekményt követett el a rendőrség, a közterület-felügyelő vagy bárki. A panaszos elmondja, hogy panaszjogával élni fog. Nem sokkal ezután a panaszos ismét elmondja, hogy szeretné, ha a történetekről jegyzőkönyvet vennének fel. A r. százados erre megkérdezi, hogy hogyan vegyen fel jegyzőkönyvet. A panaszos azt mondja, hogy a r. századosnak kötelessége jegyzőkönyvet felvenni. A r. százados közli a panaszossal, hogy a rendőrkapitányságon jelentést fognak írni a történetekről és amennyiben a Testületnek, az ombudsmannak, az ügyésznek vagy bárkinek szüksége van ezekre az iratokra, azokat a rendőrségtől be tudják kérni. A r. százados elmondja, hogy helyszíni jegyzőkönyvet nem áll módjukban felvenni. A panaszos az Rtv.-re hivatkozik, amely alapján jogában áll helyszíni jegyzőkönyv felvételét kérni. A r. százados azt mondja a panaszosnak, hogy a panaszában majd említse meg, hogy a rendőrség nem vett fel helyszíni jegyzőkönyvet.

Fentiekkel kapcsolatban egyrészt azt szükséges rögzíteni, hogy sem az Rtv.-ben, sem a Szolgálati Szabályzatban nincs olyan tételes jogi rendelkezés, amely a 2011. október 28-án történt, konkrét esetben helyszíni jegyzőkönyv felvételét előírná. Másrészt pedig – ahogyan az a panaszos által csatolt videofelvételen is hallható – a r. százados tájékoztatta a panaszost arról, hogy az aznap történetekről jelentést fog készíteni és amennyiben arra bármely olyan szervnek szüksége van, amelyek felé a rendőri intézkedés elmulasztása miatt a panaszos panasszal élhet, azt e szervek a rendőrségtől be tudják kérni. A 2011. október 28-án történetekről a helyszínre érkező r. százados valóban készített jelentést és azt a rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátotta (ld. II. rész 1) pont).

Fentiek alapján a Testület álláspontja szerint nem valósítottak meg jogellenes mulasztást a rendőrök akkor, amikor a panaszos kérésére nem vettek fel jegyzőkönyvet a helyszínen, így a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető jogának sérelme nem következett be.

V.

A Testület megállapítása szerint a panaszos által tett bejelentés jogellenes cselekmény elkövetésének a gyanúját vetette fel, így az adott helyzetben intézkedési kötelezettséget keletkeztetett. A Testület álláspontja szerint annak teljesítése során a rendőrök nem valósítottak meg jogellenes mulasztást akkor, amikor a panaszos bejelentése nyomán a biztonsági őrökkel és a közterület-felügyelőkkel szemben nem intézkedtek, így a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető jogának sérelme nem következett be. Nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga azáltal sem, hogy a rendőrség nem vett fel helyszíni jegyzőkönyvet a kérdéses napon történtekről, ugyanis sem az Rtv., sem pedig a Szolgálati Szabályzat nem tartalmaz erre vonatkozó kötelezettséget.

Mindezek miatt – alapjogsértés hiányában – a Testület a rendelkező részben foglaltak szerint a panasz áttételéről döntött.

Budapest, 2012. november 7.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag